

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Prosinec 2019 | cena 20 Kč vč. DPH

Pf 2020

*Vánoční pohodu a mnoho úspěchů v roce 2020
přeje čtenářům KL redakční rada a město Kopidlno.*

KOPIDLENSKÉ LISTY

Prosinec 2019

V čísle najdete

[7] První Kopidlenské dýňování s dýňoskotékou

[8] Knihovna se znovuotevřela v novém hávu

[8] Příběhy „obyčejných“ lidí. Navrhněte příštího hosta

[9] Retro výstava ukázala každodennost let minulých

[11] Zpovídáme novou vedoucí KVC Michaelu Havelkovou

[12] Kroužek mladých hasičů se rozrostl

[13] Renata Holubová půl roku poté. Rozhovor

[14] Jedna z prestižních cen Národního památkového ústavu putovala do Drahorazi

[21] Běh 17. listopadu oslavil půlstoletí

[24] Pohádkový park přivítal kolem tisícovky lidí

[28] Vzpomínky rodáka Františka Kučery na Kopidlno

[30] Pohybové aktivity na celý rok zachytí společný kalendář

[32] LMK Kopidlno se stal nejúspěšnějším klubem z celé republiky

Parkovací místa a stromy na náměstí? Musíme respektovat podmínky kolaudace

Vážení spoluobčané,
dovolte mi přivítat Vás v posledním vydání roku 2019.

Událostí je za námi mnoho, a pokud mohu souhrnně zhodnotit uběhlý rok, pak musím říct, že máme co hodnotit.

Velice důležitým okamžikem na každém konci roku je sestavování rozpočtu. Investičních akcí je tolik, že mnohonásobně převyšují naše možnosti, a proto nejde všechno realizovat najednou. Ve všech oblastech musí správci rozpočtu vyvinout maximální součinnost, abychom mohli zrealizovat naplánované akce. Investiční akce, které jsou zahrnuté v rozpočtu, zmíním níže ve svém příspěvku. Z ostatních položek, které v rozpočtu najdete, to jsou např.: mzdové prostředky, odvody, platby za energie, topení a vodu, opravy a údržby, odpady, náklady na lesní hospodářství, hasiče, sportovní halu a kulturní a vzdělávací centrum s knihovnou včetně kulturních akcí, příspěvek pro základní školu atd.

Nyní se od rozpočtu přesuneme k investicím.

Dokončena a předána byla stavba Požární zbrojnice SDH Kopidlno. Celková cena díla včetně administrativních činností svázaných s touto stavbou je 23,25 mil. Kč. Proplacená dotace je ve výši 18,25 mil. Kč. Jsme velice rádi, že došlo k této rekonstrukci objektu a hasiči dostali odpovídající zázemí. Je však ještě potřeba nastavit pravidla ohledně užívání objektu a na tom pracujeme společně s hasiči.

Jak se to má s náměstím?

Revitalizace Hilmarova náměstí Kopidlno – chodník I je jednou z velkých akcí, která bude částečně hrazena i z rozpočtu 2020. Průběh re-

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

alizace doprovází mnoho překážek a my se je snažíme průběžně řešit. Do konce tohoto roku bychom měli mít hotový celý prostor náměstí na straně směrem k úřadu. Na příští rok by realizační firma měla provést pouze část na druhé straně silnice I/32, tj. autobusovou zastávku. Realizační dobu nám v harmonogramu posunul zásah archeologů, nesrovnalosti v projektové dokumentaci a omezené kapacity realizační firmy. Všechny tyto změny jsou vždy

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

konzultovány s dotačními orgány. Na vedení města se snesla kritika ohledně šíře parkovacích stání a vybraných typů stromů. K výběru typu osázení v celém projektu náměstí se vyjadřovali odborníci v součinnosti se zástupci Státní památkové péče. Mnoho na výběr nebylo a projekt akceptuje jejich rozhodnutí. Samotná výsadba je provedena odborníky, které oslovila realizační firma. Pro objasnění situace s podélnými parkovacími stánkami je situace jednoduchá. Dotčeným orgánem, který se k projektu náměstí vyjadřuje, je dopravní policie ČR. Podle norem je toto jediné řešení, jak parkovací stání v tomto prostoru vyřešit. Jednotlivá stání jsou prodloužena tak, aby osobní automobil mohl ve směru jízdy na dané stání vjet a opět ve směru jízdy vyjet. Tímto se zabránilo couvání na silnici I. třídy. Také šířka parkovacích stání byla v rámci realizace s policií několikrát konzultována. Parametry podle projektu byly odsouhlaseny a nebylo možné daný prostor provést širší. Věřím, že mnozí z vás mohou reagovat, že se jen schováváme za odborníky, ale pro nás jsou tato vyjádření daná a bez jejich akceptace bychom náměstí nezakolaudovali. Pro zlepšení vzhledu této části náměstí dojde také k přestěhování bankomatu do prostoru vedle pošty. Zlepší se tímto krokem vzhled náměstí a v novém prostoru nebude potřeba žádná rampa, protože bankomat bude nově umístěn v úrovni možnosti výběru z chodníku.

Rekonstrukce školy začala

Další velkou investiční akcí, která byla v polovině měsíce listopadu zahájena, je oprava budovy II. stupně ZŠ – Stavební úpravy ZŠ Kopidlno. Realizační firma Martin Kafka z Hlušic získala tuto zakázku ve veřejné soutěži za částku 27,7 mil. Kč. Žádost o dotaci z Královéhradeckého kraje ve výši 4 mil. Kč již máme smluv-

ně zajištěnou a z dalších podaných žádostí je velmi reálná dotace z Operačního programu životního prostředí ve výši 7 mil. Kč. Zbýlé prostředky pokryje rozpočet. Realizační firma zahájila svoje práce, v budově je mnoho prací a již na začátku se potýkáme s některými nedostatky, které projekt nezachytil. Je potom nutné provést několik jednání, přizvat odborníky, navrhnout varianty tak, aby se stavba nezdržovala. Děláme maximum pro to, abychom našli ideální cestu pro pokračování realizace.

Cisterna pro hasiče se už připravuje

Pro naše hasiče jsme podali žádost o dotaci z evropských fondů na velkokapacitní cisternu. Realizační částka cisterny je 7,85 mil. Kč. Dotace by měla být ve výši 6,6 mil. Kč. V tuto chvíli žádost o podporu splnila podmínky způsobilosti k financování a je připravena k vydání právního aktu rozhodnutí. Další finanční prostředky jsme na cisternu obdrželi od Královéhradeckého kraje ve výši 0,7 mil. Kč. Předpokládaná doba realizace je cca 10 měsíců. Firma, která byla v této veřejné zakázce úspěšná, je KOBIT, s. r. o., Jičín.

Oprava následků v Lipové ulici

Také akce opravy komunikace v ulici Jičínská, kterou realizovalo ŘSD, přinesla několik komplikací. Vyřešili jsme odkanalizování v části od náměstí a další související opravy,

které z akce vyplynuly. Ale největší zásah nyní musí být ze strany ŘSD proveden v ulici Lipová, kudy vedla objízdná trasa. Firma zrealizovala opravu tak, jak slíbila. V prostoru hned za přejezdem došlo ke kompletní opravě silnice a celkový povrch bude doupraven na jaře 2020. Poškozené a rozježděné obruby u chodníku musí být opraveny a v tomto budeme s realizační firmou součinní a vymění se obruby v celé délce chodníku a následně bude na chodníku položena zámková dlažba. Tyto práce budou provedeny částečně dodavatelsky, částečně našimi zaměstnanci MH. Vše máme finančně připraveno v rozpočtu.

Vodovody do místních částí

Z dalších důležitých akcí, které se snažíme posunout až k samotné realizaci, je akce Vodovod Ledkov. Zde nás čeká podání několika žádostí o dotaci tak, abychom získali maximální množství dotačních prostředků pro zrealizování 11 milionové akce. Také pro Mlýnec hledáme vhodný zdroj vody. V tuto chvíli jsou provedeny geofyzikální průzkumy na dvou

místech, která budou zahrnuta do přípravné fáze pro zrealizování samotných vrtů. Také na tuto akci budeme podávat žádost o dotaci.

Další plány v řešení

V neposlední řadě je potřeba zmínit plánované podání žádosti o dotaci v mateřské škole na prvky herního hřiště. Chystáme výkupy pozemků pro výstavbu rodinných domů. Pro další území, kde by byla možná výstavba rodinných domů, řešíme urbanistickou studii, komunikujeme se společností ČEZ ohledně jejich plánovaných kabeláží do země, s čímž souvisí realizace nového veřejného osvětlení v těchto částech. Řešíme realizaci sběrného dvora, kde čekáme na předání prováděcí dokumentace a nachystání soutěže na výběr dodavatele.

Také v kultuře nové zaměstnankyně nezažhají. Retro výstava, knihovna trochu jinak, POL beseda, zajištění programu v celém adventním čase – to je drobný výčet jejich aktivit. Jsme rádi, pokud si najdete čas a v kulturním programu úsilí děvčat podpoříte svojí návštěvou.

V samém závěru mi dovoluji poděkovat všem zaměstnancům městského úřadu za jejich odvedenou práci. Patří jim velký dík v mnoha případech za trpělivost a ochotu. Nejen našim zaměstnancům, ale také Vám, vážení spoluobčané, bych na tomto místě chtěla popřát krásné prožití vánočního času a mnoho štěstí, zdraví, lásky a rodinné pohody v roce 2020.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Příprava pro bankomat

Od září do listopadu se pracovníci Místního hospodářství věnovali i úpravě vyhořelé místnosti po bývalém skladu CO v přízemí starého zdravotního střediska na kopidlenském náměstí. Desítky let nepoužívaná místnost se proměnila k nepoznání, aby se později dočkala svého nového využití – umístění bankomatu České spořitelny. (kl)

Nové zádlažby v režii Místního hospodářství

Letošní rozsáhlé akce „revitalizace náměstí“ a „rekonstrukce Jičínské ulice“ přinesly mnoho starostí a nepříjemností nejen obyvatelům Kopidlno, ale i návštěvníkům a řidičům projíždějících vozidel. A přinesly také další úkoly pro pracovníky Místního hospodářství – museli zasáhnout na někte-

rých místech, kde se setkávají nové zrekonstruované plochy s plochami původními. V Jičínské ulici u přechodu pro chodce upravili prostor a zhotovili chodníček navazující na stávající chodníky. Na náměstí upravili zádlažby v blízkosti silnice I/32 u nového přechodu pro chodce. (kl)

Vývěsky už jsou přístupné

Pracovníci Místního hospodářství zhotovili chodníček u vývěsek přemístěných od městského úřadu ke kašně kvůli rekonstrukci náměstí. Nyní je k vitrínkám, které slouží jako „úřední deska“, bezproblémový přístup z obou stran.

Úřední deska je místo, kam jsou vyvěšovány důležité dokumenty – záměry města

prodat nemovitost, záměry pronajmout nebytové prostory, pozvánky na zasedání zastupitelstva, usnesení zastupitelstva a rady, obecně závazné vyhlášky, program pro poskytování dotací a mnoho dalších (přehled zveřejněných dokumentů je vždy uveřejněn i v Informačním letáku). (kl)

Kamery pomohly odhalit pachatele

V pátek 4. října vjelo nákladní auto na dlažbu u kašny na kopidlenském náměstí, což nemohlo dopadnout jinak než značným poškozením plochy. Díky kamerovému systému nejen že nebylo těžké zjistit, kdo byl škůdce, ale byl o tom i nezpochybnitelný důkaz. Plocha u kašny slouží jako tržiště a k události došlo týden před Kopidlenským květem, na který si prodejci rezervují místa dlouho dopředu, proto plochu opravili pracovníci Místního hospodářství. Škoda pak byla uhrazena ze zákonného pojištění nákladního auta. (kl)

Zastřešení kontejnerů v Drahorazi

Pracovníci Místního hospodářství vybudovali zastřešení plochy pro kontejnery na tříděný odpad v Drahorazi. Práce byly prováděny v říjnu a pochvala, kterou pracovníci od obyvatel Drahorazi dostali, je potěšila. (kl)

SNADNĚJŠÍ PŘÍSTUP V LEDKOVĚ Na základě požadavku osadního výboru Ledkov a majitelů nemovitostí „na samotě u lesa“ za bývalou požární zbrojnicí pracovníci Místního hospodářství rozšířili zpevněnou účelovou komunikaci. Obyvatelé této části vesnice získali snadnější přístup ke svým domovům. (kl)

Vánoční strom navodil sváteční atmosféru

Čas adventu nastal a s ním je spojeno rozsvícení vánočního stromu. To se uskutečnilo v mrazivý podvečer v sobotu 30. listopadu na kopidlenském náměstí. Celá akce začala průvodem se světýlky, který vyšel v 16 hodin od mateřské školy. Poté se všichni shromáždili na náměstí a vyslechli vánoční písně, které si pro ně připravili žáci naší základní školy od první do deváté třídy. Krásnou odměnou pro zpěváčky byl nejen potlesk a úsměv na tváři přítomných, ale především nádherná chvíle, kdy se před nimi rozsvítil krásný vánoční strom. Náměstí provoněl trdelník, klobása či svařák, o který se postarali místní fotbalisté. Nechyběl ani stánek paní Žižkové s adventními věnci a svícny. Při poslechu koled se lidé ještě asi hodinku zdrželi, nasáli vánoční atmosféru a spokojeně odcházeli do svých domovů. Děkuje všem, kteří přišli tuto akci podpořit.

I. Pekárková, J. Koutníková, Z. Kasková

Přivítali jsme osm nových občánek

V sobotu 5. října jsme na malé podzimní slavnosti vítání občánek do života přivítali osm nových občánek: Honzíčka Malého, Verunku Menclovou, Toníčka Slavíka, Vojtíška Runčíka, Elenku Slavíkovou, Pepíčka Ponocného, Elišku Vaníčkovou a Martínka Adámka. I když sychravé podzimní počasí zrovna nevybízelo k procházce do obřadní síně, babičky, dědečkové a ostatní příbuzní nových občánek se nenechali odradit a zaplnili obřadní síň. K pěknému

zážitku ze svátečního dne přispěly svým vystoupením i děti ze základní školy, vždy vzorně připravené paní učitelkou Koutníkovou. Přivítání noví občánci dostali při obřadu od paní starostky na památku malý dáreček a následně ještě rodiče od Městského úřadu Kopidlno obdrželi DVD s nahrávkou celého obřadu. Narozeným dětem přejeme šťastné vykročení do života.

Růžena Horynová

Petr Nazarov. Jeho příběh z cest najdete i v knihovně

V pondělí 30. září 2019 jsme se v KVC při poutavém vyprávění cestovatele Petra Nazarova přenesli do jižní Afriky, konkrétně do Namibie, Lesotha, Svazijska a Jihoafrické republiky. Vyprávění bylo doplněno videoprojekcí. Do knihovny bylo zakoupeno mp3 CD Kia Ora E Hoa – příběh ze země Aotearoa. Jedná se nejen o cestopis, ale především o nevšední příběh člověka o jeho osudové cestě, kterým není nikdo jiný než sám cestovatel. I v příštím roce se s oblíbeným cestovatelem opět setkáme. (mh)

Sny ve Vegas dorazily do Kopidlna

Po několikaleté odmlce se do Kopidlna vrátila nejúspěšnější česká travesty skupina Techtle mechtle a Kočky. Bouřlivým potleskem byla přivítána čtveřice umělců, rozjetá párty nabídla řadu známých písniček, scének a vtipů. Stolová úprava sokolovny byla využita, nezbyvá než se těšit na nový program. (mh)

Dana Šimková nás vzala na Titanic i mezi šlechtičny

Celkem čtyři besedy se uskutečnily v KVC s lektorkou a spisovatelkou Bc. Danou Šimkovou, která k nám přijela z Křenovic u Brna. První pondělní dopolední beseda Koledy byla připravena pro žáky první až třetí třídy základní školy. Lektorka (oblečena v dobovém kostýmu) připomněla texty a melodie koled. Setkali jsme se s Josefem, Marií a malým Ježíškem, Janem Husem, Jakubem Janem Rybou a dalšími. Beseda byla jistě zajímavá, ale pro malé děti hodně dlouhá.

Beseda Titanic pro čtvrtou až šestou třídu završila dopolední program věnovaný základní škole. Paní Šimková v obleku kapitána lodi vyprávěla skutečný příběh nej-

slavnějšího parníku všech dob. Uvedla, že Titanicem se zabývá už 21 let a stále se snaží do svého povídání zakomponovat nové objevy i vlastní zkoumání.

Pro širokou veřejnost byla připravena podvečerní beseda Život šlechtičen v 18. století. Jednalo se o vtipnou exkurzi do praktického života šlechticů, při které jsme se ocitli v době baroka (lektorka byla oblečena do barokního kostýmu). Veřejností byla beseda velmi kladně hodnocena. V úterý dopoledne proběhla poslední, čtvrtá beseda Titanic pro sedmou až devátou třídu. Besedy byly poučné, ale na děti hodně dlouhé. Zkusili jsme něco nového a budeme pokračovat dále. (mh)

Skotsko očima Hany Jampílkové

Na veřejností očekávanou přednášku rodačky z Mlýnce dorazil slušný počet posluchačů (cca 50 lidí). Hanka měla na pomoc kamarádku Báru Skoumalovou, Skotsko procestovaly spolu a měly co vyprávět. Bez ostychu prozradily opravdu vše a myslím, že velkou odměnou jim byl velký počet

zvědavých otázek. Děvčata nám poradila, jak a kde koupit letenky, jak si pronajmout auto, jak po Skotsku cestovat. Možná že už někdo vyrazil. S Hankou budeme určitě spolupracovat. (mh)

Dobrovodští kohouti znovu na scéně

Podzimní čas je věnován divadlu. Na konci října k nám již po třetí zavítal Divadelní ochotnický spolek Dobrovodští kohouti, tentokrát s bláznivou komedií Michaela Cooneyho Habaďúra aneb Nájemníci pana Swana. Podtitul komedie byl – tak dlouho se berou podpory a příspěvky, až vás sociální úřady jednou navštíví. Komedie ze života nepřilákala tolik divadelních nadšenců, ale my ostatní jsme se hodně pobavili. (mh)

První Kopidlenské dýňování s dýňoskotékou

Ve sváteční Den vzniku samostatného československého státu uspořádalo KVC spolu se spolky Kopidlenské žižalky a FK Kopidlna historicky první Kopidlenské dýňování. Slunečné počasí přilákalo na hřiště u KVC 63 dětí spolu s rodiči (celková účast byla cca 200 lidí). Vstupné zahrnovalo dýni, možnost podzimního tvoření a čaj. Fotbalový klub zajistil pomoc u vstupu a dozor u sportovních disciplín, žižalky připravily chutné občerstvení, výzdobu a materiál k tvoření. KVC zaplatilo dýně, zakoupilo sladkosti ke vstupu a disciplínám, zajistilo ceny pro vítěze zvolené přímo v den dýňování a ve facebooko-

vé výzvě, která probíhala do 10. listopadu 2019. Aparaturu na dýňoskotéku zapůjčilo SRPŠ při ZŠ a MŠ Kopidlna, písničky vybíral a pouštěl Pěta Schlesinger. Myslím, že akce byla úspěšná a bude dobré pokračovat, aby se stala tradicí.

Vítězové dle hlasování účastníků na akci: 1. místo Eliška Bradnová, 2. místo Mia Osadčenko a 3. místo Tomáš Zarycký. Dle facebookového hlasování bylo pořadí následující: 1. místo Eliška Bradnová, 2. místo Víťa Kalous a 3. místo Filípek Urbaník. Na první tři čekal poukaz do cukrárny na náměstí v Kopidlně. (mh)

Knihovna se znovuotevřela v novém hávu

Knihovna byla po dobu revize knih, která se dle zákona provádí jednou za pět let, uzavřená od 1. do 16. října 2019.

Při revizi se kontroluje, zda jsou všechny knihy, což je v naší knihovně 9320 svazků, dostupné na regálech nebo vypůjčené. Bohužel se stává, že některé knihy zmizí, buď je někdo nevrátí, nebo odcizí, a i těmi se musíme zabývat.

Během revize má knihovna povinnost vyřadit opotřebené a zastaralé knihy. Následující rok má poté na dohledání těch, jež nebyly v době revize na regálech ani vypůjčené.

Tak trochu jiná knihovna

Dne 17. října 2019 jsme otevřeli knihovnu po revizi. Pozvali jsme naše čtenáře do předělané knihovny, ale i „nečtenáři“ byli vítáni.

Snažili jsme se, aby byla knihovna trochu útulnější, proto jsme nakoupili nové vybavení dle našich finančních možností. V dětském oddělení nám paní Machulová namalovala na zeď skřítku Stulíka, krásnou vílu a tři velké smajlíky. A v oddělení pro dospělé jsou nová pohodlná křesla a pohovka.

Připravili jsme občerstvení a udělali jsme si společně příjemné odpoledne.

Krtek, děti a ranní čaj

Ve středu po otevření knihovny přišly děti z mateřské školy na pohádku o krtečkovi. Společně jsme si přečetli úryvek z knihy a poté zhlédli několik dílů krtečka, který se stále drží v dětských srdcích. Následně jsme si s dětmi prohlíželi obrázky v knihách v dětském oddělení a nakonec se s námi rozloučily s úsměvem na tváři a přesunuly

se na dětské hřiště, kde si užívaly poslední říjnové dny.

Postupně si k nám chodili prohlédnout knihovnu i žáci ze základní školy. Překvapivě se spousta žáků opravdu posadila s knihou v ruce a četla si. Ti, co o knihy zájem neměli, si prohlíželi alespoň časopisy nebo komiksy.

Při té příležitosti jsme jim nabídli možnost chodit každé ráno před školou na čaj, posezení s knihou, studovat nebo případně dodělat zapomenuté domácí úkoly.

Ve škole poté dostali za úkol namalovat, co se jim v knihovně nejvíc líbilo. Starší žáci měli napsat krátký sloh včetně obrázků na stejné téma jako mladší žáci. Někteří to pojali s nadšením a pečlivostí, jiní s nadšením o něco menším, přesto všechny výtvory byly vystaveny po dobu listopadové retro výstavy.

Monika Austová

Krabice od bot podruhé v Kopidlně

Co krásnějšího může být o Vánocích než zářící dětské oči. Ne všem se však mohou týpytit u rozbalování vánočních dárků. Nejen proto se již po druhé Oblastní charita Jičín a Kopidlenské žižalky rozhodly zapojit do projektu Krabice od bot 2019 a stát se sběrným místem. Jedná se o celorepublikovou charitativní akci, kterou pořádá Diakonie Českobratrské církve evangelické. Smyslem celého projektu je myšlenka, kdy děti darují dětem ze sociálně slabších vrstev krabici od bot s překvapením. Prvně by měla být krabice naplněna hračkami, malíčkostmi, které dané dítě již neupotřebí, ale jinému právě ještě poslouží. Do takové krabice se pak mohou doplnit další drobnosti jako kosmetika, drogerie, drobné ošacení. Ne každý by však naplnil krabici ze svých každodenně používaných věcí, proto se v krabicích stále častěji vyskytují věci nově zakoupené právě za účelem obdarování někoho jiného. Je důležité při

tom myslet na to, že kvalita je důležitější než kvantita. Vánočně vybavené a zabalené krabice se pak odevzdávaly v termínu od 25. listopadu do 8. prosince na sběrná místa, kterých bylo po celé republice více než 110. Takovéto místo právě v Kopidlně zřídily OCHJ a Kopidlenské žižalky. Většina dárků putovala do Oblastní charity, která pracuje v rodinách s dětmi, další pak do nízkoprahových klubů, obdaroval se i Azylový dům v Jičíně nebo konkrétní rodiny, které doporučil OSPOD (orgán sociálně právní ochrany dětí). Další možností, jak se do této akce zapojit, je darovat krabici online. Vzhledem k termínu uzávěrky příspěvků do Kopidlenských listů přineseme podrobnější údaje spolu s fotografiemi z našeho sběrného místa v dalším vydání.

*Za Kopidlenské žižalky Jana Škaloudová,
za Oblastní charitu Jičín Renata Jandová*

Startují příběhy „obyčejných“ lidí. Navrhněte, koho máme pozvat příště

KVC Kopidlno chystá cyklus POL (příběhy „obyčejných“ lidí), ve kterém vám chceme nabídnout povídání s lidmi nejen z Kopidlna, kteří ve svém životě dokázali trochu více než my ostatní. Historicky první POL se uskutečnil po uzávěrce těchto listů, ve středu 4. prosince 2019, s hosty Michalem Zikmundem a „trenérkou“ Radkou Hnáťovou, kteří povídali o tom, jak uběhnout maraton. Druhé povídání chystáme na únor 2020 a bude z oboru kulinářského umění. Frekvence cyklu je naplánována na jednou za dva měsíce, vždy první středu (datum se může měnit, dle požadavků).

Buďte součástí tohoto projektu. Navrhněte někoho, kdo podle vás bude zapadat do našeho cyklu (výběr nemá hranice). Své tipy můžete sdělit ústně na KVC Kopidlno, Hilmarova 86 / e-mailem kvc@kopidlno.cz / telefonicky 776 080 190.

Na vaše tipy čeká Míša Havelková

Retro výstava k 30. výročí sametové revoluce

Kulturní a vzdělávací centrum se na několik týdnů vrátilo více než 30 let zpět, do éry socialismu v Československu. Retro výstava tam od počátku listopadu připomínala zejména poslední léta starého režimu. K vidění byly například kultovní kousky elektroniky své doby, potřeby pro domácnost, někdejší móda nebo typické režimní tiskoviny. Mnozí lidé se tak při návštěvě výstavy mohli přenést do časů svého mládí a zavzpomínat na svoji tehdejší každodennost, ať už s nostalgii, nebo opovržením. A při vernisáži pořadatelé navodili autentickou atmosféru i tím, že připravili příznačné občerstvení. Každému z účastníků vernisáže zabalili svačinu v podobě řízků s chlebem, a ženy navíc obdržely květinu.

Elektronika z produkce bývalého východního bloku, prací a kosmetické prostředky, kuchyňské potřeby, oblečení podle tehdejší módy, vybavení pro kempování, bankovky, knihy a časopisy, ale i typické členské průkazky ROH, SSM, dokumenty stranických orgánů, to vše bylo během listopadu v Kopidlně k vidění.

Výstavu kromě veřejnosti postupně navštívily všechny třídy ZŠ a podívat se přišly i děti z mateřské školy. U těch měly pochopitelně největší úspěch hračky, se kterými si hrály předchozí generace. U školáků zase vítězil psací stroj. Někteří ani netušili, k čemu to mělo vlastně sloužit. U dospělých návštěvníků zase velký zájem budily staré fotografie,

na kterých se někteří z nich sami našli.

Ve výroční den v neděli 17. listopadu 2019, kdy byla výstava otevřena od 14 do 17 hodin, přišlo zavzpomínat kolem 50 lidí. Celkově výstavu zhlédlo kolem 400 lidí.

„Děkujeme občanům, kteří zareagovali na naši výzvu, zapátrali ve svých domovech a našli exponáty vhodné na tuto výstavu. Za zapůjčené věci všem děkuji, jmenovitě to jsou rodiny Karlíkova, Kůřilova, Gläserova, Myškova, Poutníkova, Šafránková, Smutných, Nástrahova, Havelkova, Kropáčková, Gottwaldova, Masáková, Repkova, Žížkova a jednotlivci R. Horynová, J. Čtvrtečková, J. Vodičková, L. Slavíková, M. Kučerová, Z. Březina, I. Nyplová, H. Vaníčková, M. Uzlová, Z. Špačková. V případě, že jsem na někoho zapomněla, se omlouvám,“ uvedla vedoucí kulturního a vzdělávacího centra Michaela Havelková.

(kl)

Žabolo a vešák Nefeš / Froscholo und Unfesch Jak může vzniknout kniha

Když jsem v listopadu 2015 odjížděla na zahraniční jazykovou stáž do Mnichova, tehdy by mě ve snu nenapadlo, že se tento můj pobyt později převtělí v další knížku.

Studium na jazykovém institutu „did“ bylo poměrně náročné, ale ne natolik, abych se nestačila scházet se svými přáteli, kterých mám kolem bavorské metropole poměrně mnoho.

A tak jsem na jeden víkend vyrazila za svou kamarádkou Kathrin, která žila tehdy se svým manželem Martinem a osmiletým synem Xaverem v nepříliš vzdáleném Greifenbergu. A jak už to bývá, klábosili jsme o všem možném, až se mi Xaver pochlubil, že spolu s tátou při jedné angině také napsali knihu. Rázem mi přistál na klíně svazek papírů ve formátu A3 s německy psaným textem.

„Ty vydáváš knížky,“ řekl mi tehdy Xaver, „tak tady to máš a něco s tím udělej.“

Naprosto stručný a jasný pokyn. Přepadl mě pocit, že něco tak intimního nemůžu těm dvěma odvézt, těch pár stránek jsem vnímala jako pouto mezi tátou a klukem, které nemůžu jen tak sebrat a odvézt. Ale oba nedali jinak, a tak jsem zkrátka tu horu papírů naskládala do báglu a opatrovala celou dobu až do Čech.

Doma jsem o knížce klábosila pro změnu se svými syny, příběh jsme doplňovali a dolašovali, probíhaly rovněž internetové „mezinárodní“ konzultace, do nichž jsme postupně vtahovali i další přátele. Nakonec byl umluven i můj nejstarší syn, který k celému psanému textu vytvořil obrázky. Tak vzniklo dvojazyčné veledílko nesoucí následující poselství:

Máme rádi legraci, rádi píšeme. Se svými přáteli z Německa jsme společně vytvořili a namalovali jeden příběh. Dárek k našemu přátelství. Tak vznikla tato malá knížka. Čti s námi, česky i německy! (Nejdůležitější slovíčka ke každé kapitole najdeš na konci knihy.)

Budiž tedy vycházející knížka pro radost z prostého tvoření a rozvíjení našich česko-německých jazykových dovedností, kterých není nikdy dost. Stejně jako přátelství, jež často vzniká a sílí právě při společné legraci, blbinách či společném cíli, přičemž nemusí být vždy a všechno naprosto dokonalé.

Ilona Pluhařová

Stránka z knihy *Žabolo a vešák Nefeš*.

**Pro vzpomínku na nezapomenutelného
jičínského občana Josefa Štefana Kubína**
rozhodli jsme se již čtyřicetým rokem udělit

Jivínského Štefana

za pozoruhodný kulturní počin roku
a za dlouholetou kulturní činnost

Nechceme, aby žádné z bohulibých konání zůstalo nepovšimnuto.

Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy se rozpomenou, co hezkého se v roce 2019 v kultuře na okrese událo, a přispějí k nominaci.

Návrh na udělení Štefana může podat každý. Stačí uvést jméno a známou adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, připsat, zda se jedná o počin roku (I. kategorie), nebo o dlouhodobou činnost – trvající nejméně 5 let (II. kategorie), a nezapomenout na údaje o navrhovateli.

Své návrhy zasílejte **do 31. 12. 2019** buď na e-mailovou adresu: jivinskystefan@seznam.cz, nebo poštou na adresu: **Knihovna Václava Čtvrťka, Denisova 400, 506 01 Jičín**. Nominace lze v půjčovní době přinést i osobně do oddělení pro dospělé, můžete je také kdykoliv vhodit do schránky knihovny. Obálku označte heslem „Jivínský Štefan“.

Více na jivinskystefan.webnode.cz. Těšíme se na setkání 25. února 2020!

*Štefanská komise & Nadační fond
Jičín – město pohádky & Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně &
Střední škola zahradnická Kopidlno & město Kopidlno*

ZVEME VÁS K ÚČASTI NA TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRCE

Sbírka proběhne na Jičínsku o víkendech 4.–12. ledna 2020

v Jičíně, Holíně, Ostružně, Střevači, Veliši, Radimi, Dřevěnicích, Železnici, Bradlecké Lhotě, dále pak v Nové Pace, Staré Pace, Úbislavicích, Hořicích, Bríštaněch, Milovicích, Kopidlně, Libáni, Vysokém Veselí, Lázních Bělhrad a v Lomnici nad Popelkou.

Výtěžek sbírky je určen na podporu služeb pro rodiny s dětmi, na dobrovolnické aktivity a nízkoprahové kluby pro děti a mládež, na přímou pomoc v regionu, na sociálně aktivizační služby, na individuální pomoc v akutní nouzi. Část výtěžku putuje na realizaci humanitárních projektů v zahraničí.

Když rodič nespolupracuje, nastupuje sociálně-právní ochrana dětí

Představení naší služby směrem ke čtenářům proběhlo již několikrát. Veřejnost tak jistě ví, že pracujeme ve dvou režimech. Ten, kdy s námi klienti spolupracují dobrovolně, je takzvaný SAS (sociálně aktivizační služba) a ten druhý, o kterém se dozvíte více ve článku, je režim s pověřením k výkonu SPOD, tedy sociálně-právní ochrana dětí.

První, co je na režimu SPOD důležité zmínit, je spolupráce s odborem sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD). Ten vstupuje do rodin, kde dochází vlivem nepříznivé situace k ohrožení dítěte. Tak tomu bylo i v příběhu paní Petry...

Petra je mladá maminka pětileté Denisky. Petru opustil partner, ještě když Deniska byla miminko. Od té doby se to tak s mladou maminkou „táhlo“. Ztráta zaměstnání, střídání partnerů, nedostatečná péče o dceru. Život Petry byl na hraně, když ještě začala „koketovat“ s drogami. Mamince byla opakovaně nabízena podpora ze strany pracovnice OSPOD a od její klíčové pracovnice centra SASanka

OCHJ. Podporu a službu však Petra velmi razantně odmítala. Když začaly přicházet zprávy ze školky, od dětské lékařky a od očitých svědků, které byly velmi negativní, nebylo již z důsledků takto vedeného života vyhnouti. Petra nezvládala nejen svůj život, ale hlavně ani základní péči o Denisku. Proběhlo několik šetření v rodině, kde se potvrdilo, že péče o dceru je ze strany matky nedostatečná. Došlo ke kontaktování blízké rodiny Petry s tím, zda je někdo schopen a ochoten se o Denisku postarat. Zprvu se rodina zapojovat nechtěla. Ale když slyšeli o dalších možnostech, kterými jsou pěstounská péče nebo dětský domov, tak rodina změnila názor. Babička si zařídila vše potřebné a Denisku si vzala do své péče. Tomu předcházelo takzvané předběžné opatření, které vydává soud. Tím byla matce Deniska odebrána a dočasně svěřena babičce.

To, jestli Deniska zůstane u babičky a jestli si Petra dokáže napravit svůj život tak, aby se byla schopna řádně o dceru postarat, ukáže

až čas. My přejeme malé Denise, aby těchto životních změn zažívala už co nejméně. Petře upřímně přejeme, aby se jí podařilo ve spolupráci s centrem SASanka opět postavit na nohy a dcera se k ní mohla po čase vrátit.

Za Oblastní charitu Jičín Jana Škaloudová, pracovnice v sociálních službách

Aktivity projektu jsou podpořeny z dotačního programu MPSV ze státního rozpočtu v oblasti podpory rodiny.

Centrum SASanka Kopidlno

Hilmarova 86, Kopidlno 507 32
Tel. kontakt: 734 392 812, 730 806 186
skaloudova@charitajicin.cz,
jandova@charitajicin.cz

Centrum SASanka Jičín

Vrchlického 824, Jičín 506 01
Tel. kontakt: 731 130 424
sasanka@charitajicin.cz

Kulturní centrum s knihovnou chceme otevřít pro větší okruh návštěvníků

S Michaelou Havelkovou o KVC i vlastních dojmech

Pro Kulturní a vzdělávací centrum v Kopidlně byl letošní rok opravdu přelomový. Během několika měsíců prošla městská organizace kompletní personální obměnou, kterou odstartoval odchod vedoucí Renaty Holubové na konci května. Jen o dva měsíce později ji následovala i knihovnice Romana Bitnarová. Město tak stálo před úkolem obě pozice v krátké době znovu obsadit.

Novou vedoucí KVC je od června Michaela Havelková. Ještě než se mohla v úplnosti seznámit s náplní své práce, musela dočasně zaskakovat i v knihovně. Jak se po úvodních měsících ve funkci cítí a jaké jsou její plány v čele kopidlenské kultury, jsme zjišťovali v rozhovoru.

Ahoj Míšo, jak se máš? Jaké následky na tobě zanechala půlroční zkušenost s KVC? Už jsi měla chuť prchnout? Co se ti vybaví, když se řekne práce snů? (o;

Ahoj Marto, mám se dobře. Následky nemám žádné, jen možná nevím, jaké to je, jít domů za světla, ale to bude tím, že ráno je dlouho tma a odpoledne se brzy stmívá. Vlastně je jedna věc, která mě mrzí. Nemám už tolik času na syna (tomu to jistě nevadí :)), čas se snažím si vždy udělat na jeho fotbalové zápasy. Prchat nechci, ale zatím se moc necítím na to, mluvit veřejně před více lidmi. Možná ti to ke mně neseď, ale je to tak. Takže největší trému jsem měla při vernisáži RETRO výstavy, při samotném zahájení. Práce snů? Asi vím, nače narážíš. Byl si jedním z těch, kdo ode mne slyšel, že tohle je pro mě vlastně práce snů. Mám to tak stále, když bylo vypsáno výběrové řízení na vedoucí KVC, řekla jsem si: do toho jdu, na to čekám. No a jsem tu.

Bylo těžké naskočit do rozjetého vlaku? Přece jen jsi asi měla velkou výhodu v tom, že jsi v Kopidlně jako doma... Na druhou stranu jsi v tom byla do značné míry sama, když vezmu v úvahu, že v době překotných personálních změn se pracovní úvazky v KVC moc nepřekrývaly.

Bylo a je to dost těžké, musím přiznat, že jsem si nedokázala představit, co všechno patří do náplně práce vedoucí KVC. Nevím, zda to, že jsem v Kopidlně jako doma, mohu brát jako výhodu. Znáám mentalitu místních lidí a možná dokážu odhadnout, co tady půjde na „odbyt“. Jenže práce pro lidi je strašně nevděčná. Někteří tě budou chválit, a těm dalším neuděláš nikdy dobře. Tady musím zmínit jednu radu, kterou jsem

četla a dala si ji na nástěnku: Neber kritiku od někoho, za kým by sis nikdy nešel pro radu! A tím se řídím.

Vzhledem k tomu, co jsem řekl při předchozí otázce, je skoro nošením dříví do lesa chtít po tobě, aby ses nám představila. Ale udělej to aspoň „pro historii“, určitě to bude zajímat badatele za sto let. (o;

Pro badatele za sto let, ostatní jistě vše vědí. Je mi 47 let. :) Jsem rodačka ze sou-

sedních Cholenic, kde žiji u rodičů. Jsem vdaná, s manželem žijeme odděleně. Mám dospělého syna Milu, který je pro mě vším. Už několik let k nám patří i Milova přítelkyně Míša. No a také „čtyřnohá vnoučátka“ Samík a Matylda (jorkšírové). Rodina je pro mě hodně důležitá, naše je velká, mám dvě sestry, švagry, švagrovou, hodně neteří a synovců, jenže času málo.

Skoro 24 let jsem pracovala jako specialista dávek státní sociální podpory a hmotné nouze. Minimálně dvě generace místních rodin si ke mně chodily žádat o sociální dávky. Několik let jsem se starala o kulturní život v rodné obci a od roku 2018 se snažím opět, jako členka kulturního a sportovního výboru.

Mám spoustu přátel, ale podobně jako na rodinu na ně nezbyvá čas. Vy, co to čtete, nebojte, nezapomněla jsem na vás.

Asi to nejdůležitější: představ nám něco ze svých plánů, které v čele kultury v Kopidlně máš. Na co se mohou lidé

těšit třeba hned v příštím roce a co bys chtěla realizovat do budoucna?

Plány bych měla. Smělé i nesmělé. Dostat do Kopidlna Paľa Habera je asi největší sen. Teď tedy k něčemu reálnějšímu. V letošním roce již proběhla jedna z mých akcí, kterou byla RETRO výstava, zda byla úspěšná, můžesh jako návštěvník posoudit ty. Další novou akcí, která se doufám rozjede, je cyklus POL, o kterém se dočtete v jiném příspěvku. Hlavní myšlenkou je najít a představit „obyčejné“ lidi nejen z Kopidlna, kteří umí trochu víc než my ostatní. Kulturní centrum jako takové chceme společně s knihovnou otevřít pro větší okruh návštěvníků. To znamená podchytit všechny věkové hranice jak žen, tak i mužů, a to není vůbec lehké.

Chtěla bys nějak rozšířit nebo upravit spolupráci s dalšími kopidlenskými subjekty, ať už jde o městská zařízení, nebo občanské spolky?

To jsme narazili asi na ožehavé téma. Spolupráce mezi spolky tady u nás moc nefunguje. A to bych chtěla změnit, jenže to nemohu sama. Cítím tady rivalitu, ale tu nezdravou. Každý si jedeme na svém písečku a na tom druhém hledáme chyby. Pojdme to změnit a při některých akcích pracovat společně. Jinak si na spolupráci se spolky vůči mé osobě nemohu stěžovat. Tady problémy nevidím a budu se snažit, aby to tak zůstalo. Tady musím zmínit a uvést na pravou míru jednu věc. I když se s někým ze spolků znám a třeba i dobře, není to žádná výhoda při posuzování čehokoli. U mě jste všichni ve stejné pozici. I když jsou pro mě fotbalisté srdcovka (díky synovi). :)

Narážíš na něco, co tě omezuje v plánování? Rozpočet? Zájem lidí? Kontakty? Je něco, co ti v KVC nebo v Kopidlně obecně při tvé práci vyloženě chybí?

Jak se říká, peněz není nikdy dost. Ještě to asi nedokážu úplně posoudit, až třeba za rok. Kulturní akce nejsou výdělečná činnost. Děláš to pro lidi, a když ti na akci nikdo nepřijde, tak tě to mrzí, ale nic s tím neuděláš. Potom vymyslíš akci, kde máš „naráženo“, a jedeš dál. Do každé akce dám já maximum, nemůžeš si říct, na tohle se vykašlu a dám tomu příště víc. Můžeš pouze napravit chyby, které už třeba příště neuděláš. Zatím mi chybí větší nadšení od návštěvníků akcí.

pokračování ze strany 11

Vedle vlastních plánů jsi převzala i tradiční, zaběhlé městské akce. Mám na mysli hlavně Kopidlenské slavnosti a novější Bluegrass fest. Lze tady očekávat nějaké změny? V posledním roce se například objevily příznivé ohlasy na provizorní místo konání akcí u sokolovny, na druhou stranu bývalý zimní stadion poskytuje komfortnější zázemí, jsou tam nové záchody atd. Jak to vidíš ty? Kde bude probíhat nadcházející ročník?

Nějaké větší změny u zaběhlých akcí neplánuji, myslím, že jsou rozjeté a fungují dobře, možná kosmetické úpravy. Místo konání akcí je na zvážení, naprosto souhlasím, má to své plusy a minusy. A proto ještě stále zvažujeme, kde akce uspořádat.

Tvoje poselství do roku 2020? Čeho víc a čeho méně, mezi lidmi, v Kopidlně, v republice, na Zemi a ve vesmíru? (o;

Slovo poselství je na mě moc honosné. Já přeji všem více pozitivních myšlenek, méně zloby, více lásky a méně nenávisť. Kopidlnu přeji bohatý nejen kulturní život a všem hodně zdraví a štěstí. Sobě přeji hodně nadšených návštěvníků akcí a z toho plynou vydařené akce. Potom mám jedno soukromé přání, o tom ví syn s Míšou, zda mi ho splní, nechám na nich.

A zase jedno heslo – Buďte důvodem, proč někdo věří v dobré lidi.

Ptal se Martin Žantovský

SDH Kopidlna Vám děkuje za přízeň v uplynulém roce a přeje Vám klidné prožití vánočních svátků a šťastný vstup do nového roku.

Zároveň Vás zveme na

**Tradiční hasičský bál,
který se uskuteční v prostorách
místní sokolovny 1. února 2020.**

Foto: Romana Gritzerová

SDH Kopidlna: Ohniváci se rozrůstají

Kroužek mladých hasičů při SDH Kopidlna se začátkem září rozrostl o desítku nových členů. Ohniváků je tak bezmála 30 a to už je pořádná porce mladých hasičů.

Hned v září jsme se zúčastnili soutěže v Kozodírkách. Mladší Ohniváci se umístili v celkovém pořadí na 2. místě (přetahovaná lanem 1. místo, štafeta 1. místo, požární útok 3. místo). V kategorii starších se naši Ohniváci umístili celkově na 5. místě (přetahovaná lanem 1. místo, štafeta 5. místo a požární útok 5. místo). Na této soutěži nám přálo počasí, proto jsme si všichni užili prima hasičský den. V říjnu nás pak čekal branný závod, který se konal v Miletíně. Za Ohniváky jsme nasadili dvě družstva v mladší kategorii a dvě ve starší, tedy dohromady 20 závodníků. I přes sychravé podzimní počasí si Ohniváci vedli dobře a výsledky, které byly mnohem lepší než minulý rok, se nám započítají do celoroční hry Plamen. Ta bude končit v jarní části soutěže opět v Miletíně na třídním klání.

Celý podzim se scházíme pravidelně ve čtvrtek od 16 hodin. Nejprve jsme využívali prostory hasičské zbrojnice, nyní se setkáváme ve sportovní hale. Dvě hodiny

pak věnujeme jak pohybovým aktivitám, tak zdravotně, poznávání topografických značek, práci s buzolou a v neposlední řadě uzlování. Ani naši vedoucí nezapomněli a v listopadu absolvovali úspěšně školení vedoucích mládeže. Krom pravidelných kroužků nás do konce roku čeká už jen vánoční setkání, kdy zhodnotíme práci v uplynulém roce.

Za hasičské Ohniváky, které můžete sledovat na facebookových stránkách „Kroužek mladých hasičů SDH Kopidlna“, vám přejeme příjemné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok.

Jana Škaloudová, Lukáš Habich, Petr Hnát

Práce v Kopidlně mi přinesla do života hodně výjimečných lidí

Zpovídáme Renatu Holubovou půl roku poté

Bezmála šest let vedla Kulturní a vzdělávací centrum v Kopidlně. Byla první, kdo v čele nově zřízené městské organizační složky v roce 2013 stanul. Dostala do správy budovu, která po kompletní rekonstrukci bývalého muzea zářila novotou, ale také úkol vybudovat „na zelené louce“ centrum kultury pro celé město. A to vše s tím, že sama do Kopidlna dojížděla. V polovině letošního roku se pro Renatu Holubovou tato životní kapitola uzavřela.

Půl roku poté. Vzpomeneš si ještě teď někdy na Kopidlnu? Pokud ano, s čím je ta vzpomínka spojena? A jak chutná? Sladce, nebo trpce?

Vzpomenu a ráda. Moje pracovní příležitost v Kopidlně mě obohatila o spousty zkušeností a přinesla mi do života hodně výjimečných lidí. Především skvělou partu kolegů, po kterých se mi často stýská, ale s kterými jsme stále v kontaktu. A díky téměř šestiletému působení jsem měla možnost poznat spoustu milých, přátelských a skvělých lidí, na které neméně ráda vzpomínám. A jak chutná vzpomínka? Jen sladce, třeba jako koláčky ze školní jídelny ZŠ anebo med od místních včelařů. Trpké vzpomínky? Ty do mého života nepatří.

Šest let, to je doba, kdy už se dá srovnávat. Liší se nějak KVC v roce 2013 od toho v polovině roku 2019? A vnímala jsi jako výhodu, nebo hendikep, že KVC začínalo na zelené louce?

Budovu KVC jsem milovala od první chvíle. Ten okamžik si pamatuji dodnes. Provázela mě paní starostka, a když jsme vstoupily na malou scénu a do ateliéru, tajil se mi dech a slzy jsem měla na krajíčku. Byl to krásný pocit a také jsem hned věděla, co by se v těchto prostorech mohlo odehrávat. Vzápětí jsem začala realizovat... výstavy, vernisáže, besedy, koncerty... Na ty začátky ráda vzpomínám a v podstatě bylo výhodou, že byly na zelené louce.

A jestli se liší KVC před šesti lety a nyní? Mě vždy potěšila chvála, která přicházela od lidí, kteří se pohybují v oblasti kultury spousty a spousty let. Věděli o KVC, sledovali dění, jezdili na vernisáže, výstavy, potěšili slovem... Takže ano, KVC se liší, za ty roky si vybudovalo postavení, přivítalo ve svých zdech hodně umělců, hvězd, talentů a Kopidlnu může být pyšné, že má takovou známou a krásnou budovu, kterou mnozí městu závidí.

Zajímají se lidé v Kopidlně o kulturu? Jak složité bylo získat jejich pozornost

a které akce bývají neúspěšnější? Jsou to ty, které stojí nejvíc peněz a organizačního úsilí?

Jednoduchá otázka s těžkou odpovědí. Zájem o kulturu v dnešní hektické době obecně upadá. Zažila jsem i akce, které jsme pro neúčast byli nuceni zrušit. Skvělá účast pak byla především na vernisážích, kterou nám záviděli i ve větších městech, než je Kopidlna. A když vystavovali místní umělci, třeba Jiřík Masák, Janička Čápková nebo Pěta Albrechtová, to malá scéna doslova „praskala ve švech“.

Právě zmiňované vernisáže byly z mého pohledu neúspěšnější a také finančně nenáročné. Každý donesl něco malého na zub, já napekla zdravou bábovku nebo placku a o pohodu bylo vždy i díky skvělé hudbě a rodinné atmosféře postaráno.

Své příznivce měly i besedy, přednášky nebo tvůrčí dílny.

Organizačně nejnáročnější byly tradičně Kopidlenké slavnosti a také tradičně nejvíce kritizované, před i po akci.

S oblibou používám rčení ...není člověk ten... a to přesně platilo pro tuto největší akci ve městě, která byla taky co do účasti nejnavštěvovanější.

Když jsi v čele KVC začínala, měla jsi za sebou už nějaké organizační zkušenosti. Ze své chatrné paměti lovím jarmark v Sobotce, ale nejspíš toho bylo víc. Můžeš provést nějaké srovnání? Liší se v něčem kopidlenská realita od toho, co znáš třeba právě ze Sobotky, kde jsi doma?

Já obecně nemám ráda srovnávání, a pokud se týká kulturního dění a organizování akcí pro veřejnost, pak už vůbec ne, nemá

pro mě vypovídající hodnotu. Co se líbí v Sobotce, nelíbí se v Kopidlně a naopak. Do srovnání se tedy vůbec nepustím a s omluvou tu otázku přeskočím. Snad jen... v Sobotce jsem se kolem kultury pohybovala od dětství. Babička byla učitelka a hodně se angažovala např. ve Šrámkově Sobotce. Takže to jsou letité zkušenosti a postřehy z kulturního dění a pak se přirozeně přidaly ty organizační. Akcí, které jsem organizovala nebo spoluorganizovala, bylo za ty roky hodně, ale po svém nástupu do KVC jsem se věnovala už jen práci pro Kopidlnu.

Ted' mě přece jen napadá jedno srovnání. Pro mě byly těžké začátky, kdy jsem nikoho neznala a potřebovala jsem pomoc většího počtu lidí. A to je samozřejmě opět nesrovnatelné oproti „domácímu prostředí“, proto také nyní vnímám jako velkou výhodu, že nová vedoucí KVC je místní.

V tomto rozhovoru bychom neměli zapomenout ani na současnost, a tak mě zajímá: kdo je Renata Holubová dnes? Na mysl mi přichází otázka, kterou pravidelně kladl na závěr jednoho rozhlasového pořadu moderátor svým hostům: Jsi šťastná?

Renata Holubová je bohatší o hodně nových zkušeností, které jí život dnes a denně přináší. Ať se to týká současného pracovního prostředí, nebo role maminky pubertálního syna. Všechno, co do mého života přichází, se snažím brát s nadhledem a odhodláním se ctí zvládnout.

Takže ano, jsem šťastná a den ode dne bohatší o to, co mi nikdo nikdy nemůže vzít a mě to jen může posunout výš a dál na životní cestě.

A na závěr otázka, kterou dostala i tvá nástupkyně. Tvoje poselství do roku 2020? Čeho víc a čeho méně, mezi lidmi, v Kopidlně, v republice, na Zemi a ve vesmíru?

Všem bych ze srdce ráda popřála krásné vánoční svátky. Do nového roku hlavně zdraví, protože je nejdůležitější, štěstí, pohodu, klid, spokojenost a radost z každého nového dne, který pro nás život připraví. Není důležité, čím jsme, co máme a co si o nás myslí nebo říkají ostatní. Důležité je být sám sebou a chovat se tak, abychom se nemuseli za své skutky a činy stydět. Přála bych nám všem, aby dnešní společnosti nechyběla tak důležitá pokora. A co nesmí chybět v životě nikoho z nás, to je láska. Krásný rok 2020 všem v Kopidlně, v republice, na Zemi a ve vesmíru.

Ptal se Martin Žantovský

Jedna z prestižních cen Národního památkového ústavu putovala do Drahorazi

Ve středu 2. října 2019 se na státní zámek Lemberk sjeli představitelé vedení Národního památkového ústavu a pozvaní hosté, kteří byli nominováni do jedné z kategorií ceny *Patrimonium pro futuro*. Toto ocenění s podtitulem *Společenské ocenění příkladů dobré praxe* uděluje Národní památkový ústav (NPÚ) od roku 2014 a jeho smyslem je upozornit společnost na pozitivní příklady obnovy v oblasti památkové péče, ale též na příběhy, které se za památkami minulosti skrývají. Ocenění, které za krátkou dobu existence nabylo na prestižním významu v oblasti památkové péče, se snaží – jak uvedla v úvodním slovu generální ředitelka NPÚ Ing. arch. Naděžda Goryczková – „povzbudit a podpořit vlastníky památek, odborníky i širokou veřejnost k většímu zájmu o skutečně kvalitní a hodnotnou obnovu našeho kulturního dědictví“.

Za každý kraj mohli odborníci z NPÚ, garantující památkovou péči v jednotlivých regionech, vybrat dvě realizované památkové akce, které byly dokončené v roce 2018 a které mohou být označeny právě za onen „příklad dobré praxe“, jak říká podtitul ocenění. Oceněna bývá jak památka samotná, která se jakoby opět nadechla k dalšímu životu, tak přirozeně ti, kdo za opravou, restaurováním stojí (majitelé, projektanti, restaurátoři ad.). Z nominovaných vybírá odborná komise vítěze ve čtyřech kategoriích, přičemž dále může ještě generální ředitelka NPÚ udělit zvláštní ocenění, vybrat významnou osobnost památkové péče. Do hlasování se rovněž zapojuje veřejnost, která svého favorita vybírá z již odborníky nominovaných.

Za rok 2018 bylo nominováno celkem 24 počínů ve čtyřech kategoriích: 1) obnova památky, restaurování, 2) objev, nález roku, 3) prezentace hodnot a 4) záchrana památky. V první uvedené kategorii byl na cenu nominován restaurátor a stavební historik Petr Gláser z Drahorazi spolu s restaurátorkou Renatou Polákovou z Pecky a s městem Polička za příkladné restaurování mariánského sloupu v Poličce (Pardubický kraj), který je národní kulturní památkou. Zdařilá oprava tohoto více než 22 metrů vysokého barokního kamenného monumentu si získala největší sympatie veřejnosti v internetovém hlasování a výše jmenovaní obdrželi jednu z letošních cen NPÚ *Památky děkují*. Velkým oceněním již ovšem byla samotná nominace, které se dostane málokterému restaurování.

Laureát Petr Gláser je i přes svůj relativně mladý věk etablovaný a v odborných kruzích známý restaurátor, který se těší – lze-li to říci – nemalé důvěře minimálně ze strany odborných pracovníků památkové péče skrz

Mariánský morový sloup v Poličce po dokončení, nejsvětější jsou do nového kamene vysekané kopie soch světců, jejichž originály zůstanou deponovány na hradě Svojanov.

různé regiony ČR. Vedle zodpovědné restaurátorské praxe zacílil svůj odborný rádius také k popularizaci výsledků restaurování a odbornému publikování. O své práci a památkách obecně dokáže zaujatě, odborně, a přitom poutavě a srozumitelně vyprávět jak na papíře, tak osobně při různých veřejných setkáních. O komplexním mezioborovém průzkumu mariánského morového sloupu v Poličce napsal spolu s uznávaným památkářem a historikem umění PhDr. Vratislavem Nejedlym, CSc., knihu, kterou Národ-

ní památkový ústav vydal v roce 2017 a která stojí za pozornost.

Při příležitosti ocenění jsme se zeptali laureáta Petra Glásera:

Co pro tebe osobně ocenění *Patrimonium pro futuro* znamená a bude mít nějaký dopad na tvou restaurátorskou praxi

pokračování na straně 15

pokračování ze strany 14

(jiný způsob práce, lepší získávání zakázek apod.)?

Za ocenění jsem každopádně upřímně rád a samotná nominace mě velmi mile překvapila. Kromě jiného mě utvrdila v tom, že cesta, které se v restaurování snažím držet, není marná a dává smysl i širší odborné, ale i laické veřejnosti. Asi to nezpůsobí zvláštní obrat v mé dosavadní praxi, kromě toho, že si za titul a jméno začnu psát „držitel ceny Patrimonium pro futuro“ (smích). Ale vážně. Když o tom více přemýšlím, takové ocenění je určitý druh závazku a já se i v budoucnu budu snažit, aby každá má práce byla hodna podobného ocenění.

Jakou vidíš roli památek ve společnosti a jakou roli podle tebe v ní zastává restaurátor?

Snad jsem až příliš zaujatý svým oborem, ale památky mají podle mého názoru obrovskou hodnotu pro společnost a jsou v tomto ohledu rozhodně nedocenené. Nechci, aby to vyznělo pateticky, ale pokud se na chvíli zamyslíme, památky představují vzácný dar našich předků, jsou zhmotněnou ozvěnou jejich umění, myšlení a životů. Vidím v nich také důležité milníky kultury, které nám napovídají, kdo jsme a odkud přicházíme. Roli restaurátora беру v tomto duchu jako určitého zprostředkovatele, interpreta nebo – jak by se dnes řeklo – mediátora mezi společností a jejími památkami. Přitom jde o oboustranný vztah, restaurátor se snaží rozpoznat a obnovit zaslé hodnoty památky a předat hotové dílo divákovi. Zároveň je restaurátor nástrojem své doby a obnovu podřizuje hodnotám, které společnost upřednostňuje. Restaurátor

P. Gláser při tmelení sochařské výzdoby na mrovém sloupu v Poličce.

Předávání cen na hradě Lemberk. Rozhovor s oceněným P. Gláserem stejně jako celou slavnost moderovala Naděžda Hávová, redaktorka Českého rozhlasu 1 – Radiožurnál.

tedy pracuje v mezích své odbornosti na společenskou objednávku a je také na něm, aby vše správně „vybalancoval“.

Která restaurátorská obnova naopak tebe za poslední léta nejvíce zaujala a která tě naopak nejvíce zamrzela?

To je velice těžké říct. A já začnu odzadu. V poslední době mě zamrzela výsledek obnovy budovy Národního muzea. Necitlivý sjednocující nátěr architektury a sochařské výzdoby degraduje hodnoty, které na sebe novorenesanční budova v průběhu času nabrala, a příběh, který vyprávěla, se zplouštil na hloupou karikaturu sebe sama. Je to téma, které by si zasloužilo řádné zpracování. O to více mě mrzí, že takové úkoly nejsou širěji diskutovány. To je škoda a velké selhání státní památkové péče.

Rád sleduji ostatní restaurátorské práce a nejradši jsem, když mě provedená obnova donutí přijít do bezprostřední blízkosti k povrchu, abych se mohl restaurátorovi tzv. „podívat pod ruku“. Poctivá práce je poznat, stejně tak talent a zkušenosti restaurátora. V poslední době mě zaujalo například restaurování architektury a výzdoby schodiště trojského zámku v Praze. Pracoval jsem tam samostatně na 12 bustách a dvou sochách z rozsáhlé výzdoby a vedle mě restaurovalo několik dalších restaurátorů a restaurátorských týmů. Mohl jsem tak přímo sledovat práci kolegů i drobné rozdíly v našich přístupech. To jsem pak musel občas zajít „na kus řeči“ a podívat se trochu více zblízka (smích). A všichni jsme nakonec, po dvou sezónách, museli sladit naše práce do jednotného a harmonického celku. V takové konkurenci si nemůžete dovolit neúspěch. To byla výzva, výborná zkušenost a radost.

Obrovskou radost jsem měl nedávno také z cest po istrijských nástěnných malbách. Tam jsem si uvědomil, jak moc se podepisuje práce

restaurátora do života památky, jak moc ovlivňuje její podobu. A tak musím přiznat, že se mi obecně nejvíce líbí autentické památky, které mluví samy za sebe, které restaurátora nepotkaly, a když, tak k jejich obnově přistupoval s pokorou.

Díky moc, Petře, za odpovědi a přeji ti spolu s dalšími kolegy a přáteli, aby nejen přibývala podobná ocenění, ale především aby se ti pracovalo vždy s radostí a my se z tvé náročné práce mohli těšit.

Mgr. Petr Skalický

Pozn. red.: Autor je vedoucí oddělení restaurování na Generálním ředitelství Národního památkového ústavu v Praze.

Kniha autorů V. Nejedlého a P. Glásera o mariánském sloupu v Poličce z r. 2017.

Drahorazská mozaika – 725. výročí první písemné zmínky o obci, obecní kroniky nebo příběh sochy sv. Jana Nepomuckého

Ohlédneme-li se do nejstarší známé historie obce Drahoraz, dostaneme se do středověku, do období před 725 lety. Poddanská ves tehdy patřila drobné šlechtické vrchnosti, konkrétně Aldíkovi z Drahoraze, v jehož přídomku jména se tak uchoval nejstarší dosud nalezený písemný doklad o existenci vsi Drahoraz. Latinský zápis je datován 9. červencem roku 1294 a byl ke konci 19. století edičně zpřístupněn historikem Josefem Emlerem.¹

Kroniky obce Drahoraz

Rok 1939 byl v naší zemi spojen především se vznikem Protektorátu Čechy a Morava, s nastolením nových pořádků ze strany nacistického Německa a se začátkem 2. světové války. Dne 21. října 1940 vydalo protektorátní ministerstvo školství a národní osvěty směrnici, podle níž se měly všechny podle zákona vedené obecní kroniky odevzdat do konce listopadu na okresní úřady. Odtud byly kroniky dále odváženy do zemských archivů v Praze a v Brně, kde zůstaly uloženy až do konce války. Nejpozději v roce 1941 většinou přerušili kronikáři psaní oficiálních zápisů, aby nemuseli psát v duchu současné nacistické ideologie, která všestranně omezovala národní identitu. Známe ale případy nejen z Jičínska, kdy se kronikáři či starostové obcí rozhodli kroniku neodevzdat a například vytvořit její kopii (falzifikát), která byla odevzdána, a do originální kroniky pokračovat v zápisech tajně i za války nebo nepokračovali v zápisech a raději kroniku ukryli (např. zazdili) v některém domě v obci (např. obecní kronika Milíčevsi přečkala válku zazděná ve mlýně).

Po roce 1939 přerušil svou práci na zápisech do drahorazské obecní kroniky i první (a na dlouho poslední) zdejší kronikář Josef Straka, místní učitel a hudebník. Po válce už nebylo vedení kroniky znovu obnoveno, takže oficiální kronikářské zápisy byly v obci přerušeny na více než 72 let. Zápisům pamětním a kronikářským se pak po spojení Ketně a Drahoraz v jednu obec (od 1964 do 1986) věnoval keteňský kronikář Miloš Sádlo. Vedení kroniky Drahorazi – nyní už místní části města Kopidlno – bylo opět obnoveno až v roce 2012.

Od zániku druhé republiky (resp. Československé republiky) a od ukončení zapisování do první a jediné kroniky samostatné obce Drahoraz uplynulo letos 80 let.²

Socha sv. Jana Nepomuckého

Starou úvozovou cestou z Drahoraz směrem na Únětice dojdeme ke kdysi hojně místními obyvateli navštěvovanému a vyu-

žívanému třešňovému sadu. Ještě před ním stojí mezi kaštanůmi socha sv. Jana Nepomuckého, respektive v současné době jen její podstavec. Sochu nechal na tomto místě v roce 1734 postavit libáňský děkan Jan Ignác Stella, pod jehož církevní správou (děkanství v Libáni) tehdy drahorazský filiální kostel patřil. Na podstavec dal vytesat nejméně 10 latinských a českých nápisů (textů), které se vztahovaly k osobnosti nedávno kanonizovaného (19. 3. 1729) českého světce Jana Nepomuckého.³ Děkan Stella (Hvězda) měl k Janu Nepomuckému pravděpodobně blízký duchovní vztah – měli společný symbol hvězdy, který byl rovněž na podstavci sochy vyobrazen a odkazoval jak na světce, tak i na svého fundátora.

Z první poloviny 19. století máme o soše dochovaný písemný záznam, že byla v dobrém stavu a opatřena stříbrnošedým nátěrem.⁴ V roce 1922 byla soše pravděpodobně uražena hlava – bylo to v období, kdy bylo v českých zemích poškozeno mnoho sochařských památek, zejména mariánských sloupů nebo soch sv. Jana Nepomuckého, a to v souvislosti s aktuální nelibostí k římskokatolické církvi, spojené po vzniku Československé republiky se starým monarchistickým režimem (vzpomeňme např. na zboření mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze v roce 1918). Po tomto incidentu však byla drahorazská socha Jana Nepomuckého opravena, v rámci této opravy pravděpodobně zbavena stříbrnošedého nátěru a povrch sochy byl opatřen novou barevnou úpravou (vycházející už patrně z reálné barevnosti církevního oděvu Jana Nepomuckého). Socha setrvala na svém původním místě po druhou polovinu 20. století.

Když byla kamenná socha světce v roce 1994 vandaly z podstavce shozena a rozbita na několik kusů, chtěl zamezit jejímu dalšímu poškození zástupce tehdejšího Státního ústavu památkové péče tím, že ji nechal odvézt do hořického ateliéru restaurátora Jaroslava Kerela. K uzavření smlouvy na opravu a restaurování poškozené skulptury s restaurátorem tehdy ze strany města Kopidlno (ke kterému byla obec mezitím připojena) ale nedošlo, a tak byl světec, resp. jeho torzo, uložen v Hořicích na dalších zhruba 20 let, aniž by o něj kdokoliv z Kopidlna či místních jevil zájem nebo vůbec věděl, kam se socha poděla. Podstavec zůstal na místě u cesty prázdný a tak je tomu dosud.

Něco se však přece jen do dnešních dnů změnilo. V roce 2011 pátrali po chybějící skulptuře studenti Fakulty restaurování a Filozofické fakulty Univerzity Pardubice, kteří tehdy v rámci své praxe sepisovali v terénu

i hledali v archiváliích památky na Kopidlenku, Ostružensku, Velišsku a dalších místech na Jičínsku. A byli to právě studenti se svými pedagogy, kteří zjistili z tehdejší korespondence pracovníka památkové péče se starostou Kopidlno Z. Smolíkem, že byla socha v roce 1997 převezena do ateliéru výše uvedeného hořického restaurátora. Poškozené torzo sochy poté v Hořicích zdokumentoval P. Gläser, fotografie vyšla i ve výsledné publikaci studentů a pedagogů v roce 2012. Město Kopidlno tak bylo upozorněno na existenci a přesné uložení drahorazské sochy, takže byla poté pověřena vedoucí Kulturního a vzdělávacího centra v Kopidlně R. Holubová jednáním o navrácení sochy. Na návrh současného osadního výboru Drahoraz na konci roku 2017, aby se vrácená socha dočasně uložila v drahorazském kostele z důvodu jejího špatného fyzického stavu a neúplnosti (chybí hlava, část nohou a další kamenné, dříve rozbité části), se R. Holubová obrátila na administrátora kopidlenké farnosti – děkanství R. Pietrzaka, který s návrhem souhlasil. A tak byla socha po dlouhých jednáních s hořickým restaurátorem konečně převezena dne 19. 11. 2018 za pomoci zaměstnanců místního hospodářství města Kopidlno a přítomnosti R. Holubové a provizorně uložena do kostela v Kopidlně. Do Drahoraz byla definitivně převezena dne 15. 3. 2019 a uložena prozatímně na podlahu dovnitř kostela sv. Petra a Pavla za lavice pod kůr. Nelze ji v současném fyzickém stavu znovu osadit na prázdný, chátrající a zarůstající podstavec mezi kaštanůmi, takže se příběh ztracené a zase navrácené sochy zatím ještě neuzavřel. Pozitivní však je, že socha světce je po dlouhých letech zase zpět v obci, které byla kdysi slavnostně darována a kde přihlížela životu lidí, kteří kolem ní a k ní pravidelně chodili s modlitbou a prosbami.

Od vysvěcení nově postavené sochy sv. Jana Nepomuckého v k. ú. Drahoraz libáňským děkanem Janem Ignácem Stellou letos uplynulo 285 let.

Zdenka Gläserová, kronikářka Drahorazi

Poznámky:

1 Josef Emler (ed.), *Regesta diplomatica nec non epistolaria Regni Bohemiae et Moraviae*, díl II., I. 1253–1310, Praha 1882, str. 709.

2 Tato kronika obce Drahoraz je od roku 2014 uložena ve Státním okresním archivu Jičín v neuspořádaném fondu Archiv obce Drahoraz.

3 Veškeré čitelné pasáže nápisů byly přepsány a přeloženy do publikace editorek Jany Stránkové a Vladislavy Říhové *Kopidlenská farnost – minulost a současnost jejích drobných památek*, vyd. UP, Pardubice 2012, s. 118–124.

4 SOKA Jičín, fond Děkanství úřad Kopidlno, Beschreibung der religiösen Standbilder, přepsaný a přeložený v publikaci viz pozn. 3, s. 28–29, 50–51.

Zprávy ze základní a mateřské školy

Eskymáci, mumie a toaletní papír. Harmonizační pobyt žáků 6. tříd

Ve dnech 25.–27. září 2019 absolvovali žáci 6. A a 6. B harmonizační pobyt v Příchovicích v Jizerských horách. Na pobyt plný dobrodružství jsme se vydali ve středu po vyučování vlakem. Vzhledem k několika výlukám na trati jsme měli cestu trochu komplikovanější, ale neztratili jsme se a do Tanvaldu jsme dojeli v pořádku. Hned po příjezdu přišel čas postavit se velké výzvě, dojít na chatu v Příchovicích, která byla vzdálená cca 4 km, a jak už to tak na horách bývá, byla samozřejmě do kopce. :) I když nám kolikrát nebylo příliš do smíchu, zvládli jsme to bezvadně. Po příchodu jsme byli ubytováni v krásných pokojích, vybalili jsme si věci a žáci měli chvíli na odpočinek, který si po výšlapu na chatu zasloužili. Harmonizační pobyt absolvovali žáci 6. A a 6. B. Aktivity, které paní učitelka připravila, absolvovali žáci jednotlivých tříd zvlášť. Po krátkém odpočinku se zúčastnili prvních připravených aktivit, zaměřených hlavně na sebezpoznání a stmelení kolektivu, a vyrobili si krabičky, kam si během pobytu mohli navzájem psát pozitivní vzkazy.

Druhý den jsme se probudili do typicky podzimního sychravého počasí. Mlha byla tak hustá, že by se dala krájet, a nebylo vidět téměř ani na špičku nosu. To nás ale neodradilo. Po velmi bohaté a vydatné snídani vyrazili žáci 6. B na procházku po okolí. Cílem jejich procházky byla návštěva nedařlé rozhledny jménem Štěpánka, ze které se jim naskytl nádherný výhled na okolí Jizerských hor. Žáci 6. A absolvovali další z připravených aktivit. U některých se žáci velmi pobavili a nasmáli. Např. hra na Eskymáka. Rozdělili se do dvou družstev

a jejich úkolem bylo na předem zvoleného kamaráda navléknout v krátkém časovém limitu co nejvíce kusů oblečení. Nebo hra na mumii, kde omotávali spolužáka toaletním papírem. O srandu a zábavu měli postaráno. Další aktivity byly zaměřeny na sebezpoznání, stmelení kolektivu a spolupráci. Žáci se aktivit zhostili skvěle, zodpovědně a s velkým nadšením. Po obědě a chvilce osobního volna se žáci vystřídali. Žáci 6. B zůstali na chatě a účastnili se aktivit a žáci 6. A vyrazili na rozhlednu. Večer žáky čekala zajímavá relaxační aktivita „modelování zvířátek“, ve které žáci ve dvojicích, se zavřenýma očima a bez možnosti mluvení modelovali zvířátko. Na úplný závěr dne nás čekalo zhodnocení harmonizačního pobytu a absolvovaných aktivit.

V pátek ráno jsme měli dva úkoly. První úkol zněl jasně: „pořádně se nasnídat a nabrat dostatek energie na cestu na vlakové nádraží“ a druhým úkolem bylo sbalení všech věcí. Po úspěšném splnění obou úkolů jsme vyrazili na cestu k vlaku. Pravdou je, že cesta na nádraží byla o něco příjemnější než ta na chatu, šli jsme totiž z kopce. :) Ve vlaku měly děti „spoustu práce“, otevřeli si krabičku se vzkazy od spolužáků, a tak bylo o zábavu postaráno a cesta utekla rychle. Do Kopidlna jsme přijeli mírně znaveni, ale plni dojmů a báječných zážitků. Žákům se harmonizační pobyt velmi líbil, ale příště by prý mohl být delší. :)

*Bc. Nikola Stolínová, třídní učitelka 6. A
Mgr. Andrea Šulcová, třídní učitelka 6. B*

Noc ve znamení pevnosti Boyard

Žáci deváté třídy si spolu s panem ředitelem (třídním učitelem) a paní učitelkou Hanou Zýkovou naplánovali spaní ve škole z 31. října na 1. listopadu 2019. Noc ve škole byla na téma „Pevnost Boyard“. Žáci se sešli ve škole v sedm hodin večer po akci „Strašidelný pochod“. Po večeri se všichni věnovali třídnickým hrám a aktivitám. Po ukončení těchto aktivit se žáci rozlosovali do družstev a jednotlivá družstva postupně prošla všemi úkoly hry „Pevnost Boyard“. Po ukončení hry se žáci připravili do spacáků a uložili ke spaní.

Mgr. Hana Zýková, Mgr. Pavel Berný

Zprávy ze základní a mateřské školy

Jaká byla sametová revoluce? Škola se vrátila o 30 let zpět

Pátek 15. listopadu 2019 se nesl na naší škole v duchu sametové revoluce. K 30letému výročí jsme si pro žáky prvního i druhého stupně připravili projektový den, který jim měl přiblížit tyto události. Po chodbách jste mohli slyšet cinkání klíčů a provolávání hesel Máme holé ruce, Jakeše do koše a jim podobných. Byla to zvláštní atmosféra plná očekávání a zároveň rozčarování a krutosti ze zjištěných informací.

Jako třídní učitelka 8. třídy jsem se svými žáky o projektu mluvila již dopředu. Domluvili jsme se na zapojení rodinných příslušníků do projektu. Aktivní besedy ve škole se zúčastnil pouze jeden rodič, další tři rodiče svým dětem sepsali na papír, jak revoluční dny prožívali. Ostatní skupinky si pozvaly na besedu alespoň

pracovníky školy, kteří se jim svěřili se svými zážitky. Po půlhodinovém vypravování jsme si s dětmi sedli do kruhu a vzájemně jsme si sdíleli informace. Žáky výpovědi nadchly a dlouze diskutovali o jednotlivých problémech (například i o cenách či cestování za komunismu).

Součástí projektového dne byla i návštěva retro výstavy v KVC. Žáci předměty denní potřeby dob minulých zkoumavě prohlíželi a zjišťovali, k čemu se nejspíše využívaly. Závěrem bych chtěla moc poděkovat všem aktérům naší třídní besedy, že si našli čas a předali žákům část svých vzpomínek. Protože kdo jiný než ten, kdo dané dny prožil na vlastní kůži, může dětem zprostředkovat, co se odehrálo.

Kateřina Hyblerová

Stupně vítězů z Běhu 17. listopadu

I v letošním roce se spousta žáků naší základní i mateřské školy účastnila Běhu 17. listopadu, který se konal ve středu 13. listopadu v místním zámeckém parku. Jednalo se o jubilejní, 50. ročník této tradice. Ač nám počasí opravdu nepřílo, neboť sníl s deštěm a zima nikomu na dobré kondici nepřidají, i přesto jsme velice úspěšně a s nasazením všech sil hrdě reprezentovali naše město. Ti nejmenší ze školky se umístili hned třikrát na stupních vítězů, kdy Anička Mecová obsadila 2. místo, Jirka Kracík také 2. místo a Matyášek Jiráček 3. místo. Za všechny děti z prvního stupně excelovala Verunka Švorcová, která vyhrála běh kategorie 2011, a odnesla si tak na krku zlatou medaili. Za druhý stupeň nejlépe doběhl Dominik Berko, který vyhrál kategorii starších žáků. Nesmíme ale zapomenout ani na ty ostatní, kterým patří také velké díky za účast, pěkné umístění, a hlavně za reprezentaci naší školy na tomto tradičním běhu místní zahradnické školy.

Mgr. Ivana Pekárková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Pochod se strašidelnými úkoly

Již druhým rokem si připravili pedagogové a žáci deváté třídy základní školy pro všechny děti z Kopidlno, jejich rodiče i prarodiče Strašidelný pochod. V letošním roce pochod startoval od základní školy u kostela, kde účastníci pochodu obdrželi stejně jako v loňském roce strašidelnou křížovku a vydali se na cestu. Cestou se skupinky dětí zastavovaly na jednotlivých stanovištích – kontrolách –, kde na ně čekala různá strašidla (pedagogové a žáci deváté třídy), která jim zadávala otázky do křížovky a dále různé strašidelné úkoly. Tentokrát trasa

probíhala od školy ke kostelu, dále přes říčku Mrlinu k sokolovně, poté úzkou uličkou směrem okolo kostela na náměstí a do parku. Po okruhu parkem se trasa ubírala zpět ke škole. Po ukončení celé trasy měly děti vyplněnou křížovku s tajenkou, za kterou každý dětský účastník obdržel v cíli drobnou sladkost. Rodiče, prarodiče, děti, sourozenci, kamarádi, psi atd. přišli na tuto akci ve velice nápaditých a vtipných kostýmech a všichni si akci jak se patří užili.

Moc děkujeme za účast.

Zaměstnanci ZŠ a MŠ Kopidlno

První návštěvu aquacentra korunovala jízda tobogánem

Třídy 2. A a 3. A naší základní školy zahájí dne 19. listopadu 2019 pravidelný plavecký výcvik v aquacentru v Jičíně. Děti budou v rámci výcviku rozděleny do družstev podle plaveckých dovedností a absolvují 10 lekcí plavání. Každá lekce je dvouhodinová s krátkou přestávkou. Plavecký výcvik mají žáci zdarma a je pro ně povinnou součástí výuky tělesné výchovy v rámci školního vzdělávacího programu naší ZŠ.

Z důvodu blížícího se kurzu plavání se žáci 2. ročníku se svojí paní učitelkou a asistentkou vydali ve čtvrtek 24. října 2019 odpoledne vlakem do Jičína do aquacentra. Seznámili se s prostředím aquacentra, prošli si prostory, které budou využívat při kurzu plavání, a samozřejmě se i ve vodě vydovářeli. Nejprve se seznámili s dětským brouzdalištěm, potom si zahráli různé vodní hry v malém bazénu, vyzkoušeli hloubku na kraji velkého bazénu, kde budou rozřazováni do družstev. Na prohřátí poseděli v páře a ve vířivce. Na závěr si každý mohl sjet dvě jízdy tobogánem. Na svatčinu děti poseděly ve vestibulu, kde si mohly i zakoupit drobné občerstvení. Unavení, ale nadmíru spokojení se všichni v pořádku vrátili vlakem zpět do Kopidlno.

*Mgr. Zuzana Kasková,
Mgr. Dagmar Zachovalová*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Návštěva KVC a knihovny Kopidlna

Děti z mateřské školy navštívily v rámci projektu „Vracíme se do pohádky“ dne 23. října 2019 Kulturní a vzdělávací centrum, kde jim paní knihovnice přečetla pohádku „O krtečkovi“ a dále děti zhlédly tři příběhy o tomto svém oblíbeném hrdinovi. Poté měly možnost navštívit nově otevřenou knihovnu s oddělením pro děti. Zde si prohlédly knihy a časopisy, poseděly ve velmi příjemném prostředí.

Další akcí, kterou děti dne 6. listopadu 2019 v KVC navštívily, byla Retro výstava k 30. výročí sametové revoluce, spojená s výstavou prací dětí ZŠ a MŠ Kopidlna. Výstava prací zachycuje dojmy z návštěvy nově otevřené knihovny. Retro výstava nadchla nejen děti, ale i nás, dospělé. Děti měly možnost si pohrát s dobovými hračkami. My dospělí jsme zase zavzpomínali na svá dětská léta. Poznávali jsme předměty do domácnosti, techniku, hračky, oblečení, které provázely naše dětství a patřily do každé domácnosti. Návštěva výstavy probíhala ve velice dobré náladě, líbila se dětem i dospělým. Za to patří velký dík pracovníkům KVC a knihovny Kopidlna. Mateřská škola se již teď těší na další akci v KVC.

Barevný týden u Sluníček

Všichni dobře víme, že podzim je plný barev. Děti, které navštěvují třídu Sluníček, pod vedením Bc. Radky Černovské a Lenky Pačtové, si v polovině října, kdy podzim ukazuje své barvy v celé své kráse, obarvily i pobyt ve školce.

Každý den byl jinak barevný a děti (paní učitelky samozřejmě také) měly za úkol přijít oblečeny v předem určené barvě.

V pondělí jsme se přivítali v červeném. Na úterý byla připravena barva žlutá. Zpívali jsme písničku o sluníčku, aby ještě neodcházelo a ohřálo podzimní dny. Středa nás oblékla do barvy modré. Že modrá nepatří do podzimu? Ale patří! Když na nás vykouklo sluníčko, nejednou se stalo, že

vzápětí přišel déšť a na obloze vyrostla duha. A do duhy, kterou jsme si ve středu společně namalovali, modrá patří. Ve čtvrtek holčičky přišly v šatičkách a s krásnými sponkami ve vlasech, chlapci zase v košilích s pěknými kalhotami, protože za námi přijela paní fotografa. Poslední den ve školce byl zelený. Zpívali jsme lidovou písničku „Travička zelená“ a doprovodili ji Orffovými nástroji. Při vycházkách jsme sbírali spadlé listy ze stromů a v pátek si vyrobili skřítku Podzimníčka.

Myslím, že barevný týden se vydařil a všem se líbil. Děkujeme rodičům, že na každý den dětem připravili barevné oblečení a díky tomu jsme si to mohli společně užít.

Vánoční jarmark s besídkou

Dne 27. listopadu 2019 se uskutečnila vánoční besídka spojená s jarmarečkem. Na děti se přišli podívat rodiče, sourozenci, prarodiče. Děti si pro rodiče připravily krátké vystoupení, kde zazpívaly vánoční koledy a přednesly básničky. Děti byly velmi šikovné. Při zpívání vánočních koled se rozsvítil vánoční stromeček. Ozdobily ho během dopoledne děti za pomoci svých paní učitelky. Po ukončení besídky následoval tradiční jarmark s dílničkou. V dílničce si děti mohly nazdobit perníčky, které si upekly v mateřské škole společně s učitelkami. Na jarmarku se prodávaly výrobky dětí (vánoční přáníčka, výrobky ze slaneého těsta, křížaly, vánoční svíčky, nakládaný sýr, ozdobné lucerničky,

povidla). Zároveň probíhal prodej originálního dětského oblečení, dekorací a doplňků do domácnosti, vánočních adventních věnců a svíček, vánočního cukroví a občerstvení (svařeného vína, čaje, kakaa s cukrovím, párků v rohlíku). Naším přáním bylo navodit vánoční atmosféru.

Přejeme vám vše, co se špatně balí, to jest klid, pohodu a zdraví! Hezké prožití večera splněných přání, svátků vánočních a vše nejlepší v novém roce přejí učitelky a děti MŠ Kopidlna.

Kolektiv učitelky MŠ

Zprávy ze zahradnické školy

Běh 17. listopadu oslavil půlstoletí

I přes velmi nepříznivé počasí se podařilo ve středu 13. listopadu 2019 zaměstnancům a žákům Střední školy zahradnické v Kopidlně úspěšně zorganizovat jubilejní, 50. ročník Běhu 17. listopadu, který se koná v zámeckém parku.

I přes úbytek původně přihlášených závodníků, které odradilo chladné a deštivé počasí, se na start postavilo více než 300 běžců všech vyhlášených věkových kategorií. Závodu se tradičně účastní školy z blízkého okolí – Kopidlno, Libáň, Jičína, Železnice, Sobotky, Jičíněvsí, Dětenic, Rožďalovic, ale také z Hořic a podkrkonošského Studence. Pro zájemce z některých škol byla zajištěna autobusová doprava, která děti přivezla na závod i zpět.

Drtivá většina závodníků svůj závod úspěšně dokončila. Všichni účastníci rádi využili teplého zázemí sportovní haly, kde mohli strávit čas před startem svého závodu nebo před vyhlášením výsledků. Pro všechny bylo v letošním roce zajištěno malé občerstvení.

Během slavnostního zahájení navštívil organizátory zakladatel Běhu 17. listopadu JUDr. Jaroslav Veselý, který, coby tehdejší učitel tělocviku na zahradnické škole, přišel s myšlenkou uspořádat v parku závod, který patří již půlstoletí mezi nejmasovější běžecké akce v regionu.

Díky finanční podpoře KÚ KHK byli nejlepší tři závodníci v kategorii dekorováni speciální edicí vyrobených medailí, dárkovými kyticemi, diplomy a drobnými věcnými či finančními odměnami. Absolutně nejrych-

lejší závodník kategorie mužů a veteránů, která absolvuje vždy společný závod v délce 9300 m na závěr závodního programu, získal od pořadatelů jubilejní pohár s logem závodu. Všichni závodníci, kteří doběhli do cíle, obdrželi pamětní list a drobnou sladkou energetickou odměnu.

Výsledky jednotlivých kategorií najdete na webu školy www.zahradnicka-skola-kopidlno.cz.

Za pořadatele závodu Mgr. Tomáš Hásek

*Foto: Ester Svědínková Klepšová
(1. ročník, učební obor Zahradník)*

Slovo zakladatele Běhu 17. listopadu

Do Kopidlna jsem nastoupil ještě před vojnou, po skončení pedagogické fakulty v Hradci Králové v r. 1964. Hned bylo patrné, že škola má handicap – je bez tělocvičny (možnosti v sokolovně a základní škole byly spíše trapné). Bylo mi jasné, že skoro jediné, co se dá se studenty dělat, je běh. Pravidelně jsem se zúčastňoval Mikulášského běhu na Bradech (později jsem tam na náledí utrpněl tříštvou frakturu kotníku...).

V zámeckém parku v Kopidlně i Jičíněvsi byly dobré možnosti pro fartlek, proto jsem rád se studenty běhal. Několik z nich se také pravidelně zúčastňovalo Mikulášských běhů, někteří vynikli i na mezinárodním srovnávání a závodech v tehdejší NDR, kde jsem měl dobré styky díky basketu.

Nedalo se nic dělat – bylo třeba upravit si aspoň letní hřiště u rybníka v Kopidlně. Tam mi pomáhal kolega matematikář Šimů-

nek, který byl nápomocen i při organizování prvních ročníků Běhu 17. listopadu. Měl jsem dobrou motivaci pro uspořádání právě tohoto běhu. Má matka studovala práva v Praze a postihlo ji to, že nacisté zavřeli vysoké školy. Měl jsem kontakty na pár účastníků této svévole a pozval je na zahajovací ročník. Na něm byla nečekaně vysoká účast z Jičína i blízkého okolí. Pomohlo to, že jsem si dal práci a podle seznamu škol zval běžce z Jičínska, Nymburska, Novobydžovska apod. Důležité bylo, že škola dala k dispozici školní autobus, který každoročně stával u kina v Jičíně, a účastníky obvykle obětavý řidič Jára Větrovský přivázel a odvázel. On také pomáhal vydatně s elektroinstalací a ozvučením.

Startovní čísla zapůjčoval OV ČSTV, dařilo se získat i drobné sponzory pro ceny – většinou závody a organizace z okolí. Kolegové

kantoři měli rádi i dobré občerstvení, jehož částí bylo kopidlenské víno p. Mrázka z našeho školního statku. S organizováním pomáhali i studenti z vyšších ročníků z Jičíněvsi, o ochotné ruce nebyla nouze. Postupem času a sdělováním výsledků do krajských i celostátních periodik se akce rozrůstala. Příjemné bylo, že v jednom z ročníků startovalo 502 běžců, tedy šlo o druhý největší běh v okrese.

Je mi velkým potěšením, že akce se i díky dalším nastupujícím tělocvikářům dostala na dobrou úroveň a „dožila“ se půlstoletí. Do dalších let přeji Běhu 17. listopadu mnoho zdaru. Při zakládání jsem samozřejmě netušil, jakou další symboliku tento běh má, a tím víc držím palce této akci, pořádající škole i sportu vůbec...

V Jičíně 23. října 2019 JUDr. Jaroslav Veselý

Zprávy ze zahradnické školy

Zahradnický mediátým na filmovém festivalu

Podkrušnohorské město Ostrov ožívá již od roku 1969 dětským filmovým a televizním festivalem Oty Hofmana. Vždy na podzim se tam sjíždějí hvězdy stříbrného plátna a ostatní filmoví tvůrci. Letos mezi nimi byly také žáky učebního oboru Zahradník Romana Sahánková (3. ročník) a Zuzana Hlubučková (2. ročník), které připravovaly rozhlasové vysílání na festivalový web: soundcloud.com/festivalostrov.

Romana zpovídala Martina Hůlovce (scénář Čertí brko), tanečnicka Jana Ondera, Zdeňka Zelenku (scénář a režie Kouzelník Žito). Zuzana si k mikrofonu pozvala moderátora Petra Vondráčka, herečku Simonu Stašovou, herce Jakuba Čecha a režiséra Ivana Pokorného z filmu Uzly a pomeranče.

Kopidlenský tým doplnila Tereza Fligrová ze Střední školy Lomnice nad Popelkou (žákyně 3. ročníku studijního oboru Cestovní ruch). Redaktorovi Josefu Šorfovi z Českého rozhlasu Karlovy Vary přiblížila práci mediátymu: „Budeme si procházet program, kde natočíme rozhovory, reportáže, ankety... Materiál sestříháme a zařadíme na web. Do dvou hodin odpoledne bychom to měli mít všechno hotový.“ Příspěvek odvysíláný v Českém rozhlasu Karlovy Vary si můžete poslechnout zde: bit.ly/33zMJ66.

Pohled do pracovny aneb advent je tu

„Adventní a vánoční vazba je způsob se skupení rostlin a hmot pomocí aranžování a je vzhledově i použitým materiálem typická, upravená jako dekorace při oslavě adventu, Vánoc a období během počátku nového roku. Adventní a vánoční vazba je zdobena přízdobami,“ uvádí Wikipedie.

Pracovny Střední školy zahradnické se od listopadu stávají výrobnou adventních a vánočních vazeb. Chodby voní jehličím a žáci zahradnických oborů vytvářejí jedinečná díla.

Podzimní praxe rybářů proběhla u Bučického rybníka.

Foto: Ing. Josef Hliněný

Zprávy ze zahradnické školy

Představovali jsme školu na burzách

Říjen a listopad jsou každoročně ve znamení burz středních škol. „Náborové týmy“ se letos vydaly například do Liberce, Jablonce nad Nisou, Hradce Králové, Trutnova, Semil nebo Pardubic. Nechyběli jsme ani na malých burzách v základních školách.

plšQworky 2019

V úterý 19. listopadu 2019 se v Nové Pace uskutečnilo oblastní kolo v plšQworkách. Naši školu reprezentovala dvě družstva. První družstvo Zahradníci bylo složeno z žáků: Anna Paříková, David Hurt, David Pilař, Michal Kruml, Marek Hašek. Druhý tým Téčka pak ve složení: Eliška Hořínková, Tereza Bittnerová, Matěj Čekal, Tomáš Králíček, Lukáš Borecký. Oba týmy postoupily ze základní skupiny.

Mgr. Matěj Ježek, učitel matematiky a IKT
Foto: Mgr. Matěj Ježek

Stopa kopidlenských zahradníků v zahraničí

Matěj Šitina, absolvent učebního oboru Zahradník, pracuje již druhým rokem v Parku miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech.

Během letní sezóny provází české návštěvníky Dolním Slezskem v miniatuře. Stará se také o úpravu zeleně, sází a zalévá květiny... Do kavárny vyrábí různá aranžmá.

Foto: Matěj Šitina,
absolvent učebního oboru Zahradník

Rubriku zahradnické školy připravila
Jana Tauchmanová

Význam vánočních svátků

Pan Ježíš pochopil, že vše je něčím řízeno, že všechno má nějaký smysl a význam. Že tento svět není mrtvý, ale je živý. Vysvětloval lidem, že jsou hlavní součástí udržitelnosti tohoto pohybu, že však musí sami pochopit, že jsou podřízeni tvůrci světa – duchu neboli Bohu. Pokud to pochopí, tak mohou přenášet toto vědění na další živoucí a rostlinstvo.

Ze své zemědělské zkušenosti s mnoha zvířaty jsem poznal, že pokud jsou zvířata vychovávána a nějak vedena, tak se chovají k mé spokojenosti. Zvířata, která nejsou vedena člověkem, zdivočí a nedají se ovládat. Příkladem toho jsou nám zvířata v cirkusech, ovládaná člověkem.

Podobné je to i s lidmi, uvedu životní zkušenost. Když jsem dělal vedoucího včelařského kroužku na škole v Běcharech, jezdil jsem s Oldou Suchoradským, který dělal vedoucího včelařského kroužku na škole v Kopidlně, na třídní přednášky do včelařské školy do Nasavrk. Bývalo zde asi 140 vedoucích z celé republiky. Večer jsme šli posedět do místní restaurace. Moraváci, kteří jsou duchovně většinou na vyšší úrovni, srazili stoly, společně se bavili a zpívali. Češi seděli po jednom nebo po dvou u stolu, ale většina zůstala na pokojích. Podobná situace se mi potvrdila při pořádání společenské zábavy v Kopidlně v pořadu Léčení hudbou.

Zde vidíme a na mnoha dalších příkladech, že lidské společenství bez uznání vyšší moci se rozpadá. Láska mezi lidmi vymizela a většinou zlo vítězí nad spravedlností. Za mých školních let visel v každé třídě kříž s ukřižovaným Panem Ježíšem a kněz nás učil o jeho významu. My jako děti jsme to mnoho nechápaly, ale nyní vidíme, že je to základ lidství a pokračování života na této planetě. Slavme proto o Vánocích narození Pana Ježíše s prosbou k návratu jeho učení.

Antonín Erben

**Zveme vás do KVC
na Vánoční dílničky**

**19. prosince 2019
09.00–16.30 hodin**

Po celý den budeme
tvorit, přijďte kdykoli

Kopidlenské žížalky

Pohádkový park přivítal kolem tisícovky lidí

Letos jsme „Pohádkový park“ uspořádaly oproti loňskému prvnímu ročníku o měsíc dříve, a to v neděli 29. září 2019. Zdálo se, že počasí nám moc přát nebude, nicméně všechno dobře dopadlo, počasí se umoudřilo a akce dopadla výborně. Akci podle odhadu navštívilo kolem 1000 lidí.

Pro děti bylo tentokrát připraveno 10 stanovišť, na kterých musely splnit s pohádkovou bytostí jednoduchý úkol, za který byly odměněny malou drobností v podobě sladkosti nebo malého dárečku. Při vstupu do krásného zámeckého parku každé dítě dostalo jednoduchou mapku s označením jednotlivých stanovišť, na kterou na důkaz splnění úkolu od každé pohádkové bytosti získaly značku. Postupně si tak děti prošly celou trasu.

Zábavu si užily se Sněhurkou a trpaslíkem, kde si zahrály minigolf a za odměnu dostaly taštičku na drobné dárečky. Dále na ně čekali Ferda Mravenec s beruškou, kde musely zvládnout nelehkou překážkovou dráhu. Třetí stanoviště obstarali princ a Popelka, děti musely za Popelku třídit hrách. Pak už je vyhlíželi Křemílek s Vochomůrkou, kteří si pro děti připravili fyzicky náročnější úkol – musely lézt po kládě a skákat po stopách. Dále se děti potěšily s Rumcajsem, Mankou a Cipískem, tady si musely rovněž svoji odměnu odpracovat – sbíraly kaštiny, žaludy a šišky. Pak je čekala Červená karkulka s myslivcem a vlkem, kde měly za úkol vlkovi navozit do břicha kamení. Dále si zaskákaly v pytli s jezinkami. Vodník s princeznou Eliškou a malým čertíkem děti poprosili o vylovení rybiček a perliček z rybníčku. Na předposledním stanovišti je čekali motýl Emanuel

a Maková panenka, tady musely skákat slalom mezi vlčími máky. Poslední stanoviště obstarali král s královnou a dvorním šaškem, kde děti vyráběly krásné papírové řetězy. Na závěr si každé dítě mohlo vyzvednout diplom za splnění všech úkolů a k tomu další malé dárečky.

Samozřejmostí bylo zajištění drobného občerstvení v podobě různých dobrot. Maminky se mohly potěšit nákupem krásné podzimní dekorace z dílny nejen Kopidlenských žížalek nebo něčím hezkým na sebe pro své ratolesti. Nechybělo ani tradiční malování na obličej.

Na závěr se budu opakovat. To všechno by se určitě nemohlo uskutečnit bez podpory spousty lidí. Nebudu jednotlivě

jmenovat, abych nedopatřením na někoho nezapomněla, ale ti, kterých se to týká, jistě vědí. Všem patří ne jeden, ale spousta DÍKŮ. Zvláštní poděkování patří paní ředitelce zahradnické školy, bez jejíhož souhlasu by se tato úžasná akce nemohla uskutečnit. Tímto pokračujeme v založené tradici a pevně věříme, že se nám i v dalším roce podaří uspořádat stejně kvalitní akci, kterou navštěvují lidé ze širokého okolí. Takže zbývá dodat už jen: „Těšíme se na vás příští rok“.

Realizováno za finanční podpory Královéhradeckého kraje.

Kopidlenské žížalky

Rozloučení s prázdninami podruhé

Kopidlenské žížalky letos uspořádaly již druhý ročník „Rozloučení s prázdninami“. Konalo se v pátek 30. srpna 2019 již tradičně v areálu Auto klubu v Kopidlně. Účast byla veliká, oproti loňskému ročníku se přišlo s prázdninami rozloučit o dvě desítky dětí více, tedy na 90 dětí. V doprovodu rodičů, prarodičů, tet, strýčků, kamarádů si děti užily spoustu zábavy. Na akci pochopitelně nemohl chybět skákací hrad, hasiči vyrobená pěna nebo malování na obličej. Netradiční soutěžní úkoly děti moc bavily, za jejich spl-

nění každé dítě dostalo malou odměnu. Celý program doplnil mladý kouzelník, který nás všechny okouznil, a už nyní se těšíme na jeho další vystoupení. Za účast všem moc děkujeme a těšíme se na další akci.

Na závěr chceme poděkovat místním hasičům za přátelskou spolupráci. Nemalé poděkování patří také členům Auto klubu Kopidlna za jejich vstřícnost a navázané vztahy. Věříme, že tato spolupráce, které si velmi vážíme, se bude i do budoucna nadále rozvíjet.

Další aktivity

Kroužky

Od října tohoto roku jsme opět otevřely naše kroužky, které se těší čím dál větší oblibě. Stále pokračujeme v kroužcích, které jsme začaly organizovat již v loňském roce, a to „**Tvořivé dílničky pro šikovné ručičky**“, „**Tanečky s prvky aerobiku**“ a „**Angličtina pro nejmenší**“. Nově jsme od podzimu zařadily „**Hudební kroužek**“, který děti moc baví, a „**Hejbánky pro batolátka**“, kde se zaměřujeme na ty nejmenší. I tento kroužek už má své příznivce. Pokud vás některý z našich kroužků zaujal, určitě neváhejte a přijďte. Všichni jsou vítáni. Pro více informací volejte na tel. č. 724 600 683.

Tvoření pro dospělé

Nezapomínáme ani na maminky a pořádáme stále více kurzů tvoření pro dospělé. Velmi se vydařilo tvoření „**Lapače snů a malování mandal**“. Pro velký úspěch se konaly hned dva termíny. Dalším rovněž úspěšným tvořením byla výroba tzv. „**Vodopádového fotoalba**“.

Ostatní

Již po čtvrté jsme organizovaly „**Podzimní bazárek**“ oblečení, obuvi, dětských potřeb a všeho, co je doma navíc. Bazárek je čím dál navštěvovanější a rovněž velmi úspěšný. S každým dalším ročníkem se učíme, jak bazárek organizovat lépe, a myslíme, že se nám to daří. Zde je určitě na místě poděkovat městskému úřadu za zpřístupnění prostor obřadní síně, kde se nám bazárek organizuje nejlépe, a pokud to bude možné, rádi v těchto prostorách zůstaneme i při konání dalších ročníků. Na další bazárek se můžete těšit už na jaře.

Letos poprvé jsme ve spolupráci s KVC a FK Kopidlna organizovaly „**Kopidlenské dýňování**“. Za spolupráci při konání této akce děkujeme a těšíme se na další ročník. Více se o dýňování dočtete na jiném místě tohoto vydání.

Rubriku spolku Kopidlenské žížalky připravila Veronika Žížková

Ve Pševsi létalo 14 draků

V sobotu 26. října pořádal osadní výbor ve Pševsi pro děti dračíadu. Sraz byl na hřišti u bývalé požární zbrojnice ve 13.30 hodin. Asi po půlhodině se vlastníci draků přemístili na kopec nad „pazdernou“. Počasí bylo jako na objednávku, a tak všech 14 draků létalo na všechny světové strany. Když byli draci i jejich majitelé dostatečně unaveni, vrátili se zpět na hřiště ke zbrojnici. Tam na všechny čekal diplom, ale hlavně občerstvení, párek v rohlíku, kola a cukrová vata.

Všichni odcházeli spokojeni a už se těší na příští rok. (jč)

Kvalitu vody z veřejného vodovodu nemusíte nechávat ověřovat, splňuje všechny hygienické normy

V posledních měsících se na Jičínsku objevil ve schránkách domácností leták, ve kterém jsou během podzimu 2019 nabízeny za úplatu rozbor vody v domácnostech. Leták nabízí i následné řešení zhoršené kvality vody. Nabízí měření i ze zdrojů pitné vody z vodovodního potrubí, kterou dodává Vodohospodářská a obchodní společnost, a. s. Naše voda ale prochází mnohastupňovou kontrolou a pravidelnými rozborů, které ověřují její kvalitu, a splňuje přísné hygienické normy.

Leták uvádí, že nejmenovaná společnost provede za úplatu v domácnosti kontrolu vody z chráněných i nechráněných zdrojů a v případě její špatné kvality pomůže s řešením, např. snížením množství rozpuštěných látek, obsahu dusičnanů, tvrdosti vody atd. Vodohospodářská a obchodní společnost, a. s., jako dodavatel pitné vody na Jičínsku ale pravidelně hloubkové rozborů provádí na všech svých zdrojích a za kvalitu vody dodávanou zákazníkům ručí.

„Námi dodávaná voda prochází pravidelnou a několikastupňovou kontrolou na všech zdrojích. Všechny výsledky splňují velmi přísná kritéria kvality. Námi dodávaná voda tedy nemůže být nijak závadná a není

třeba její opětovná kontrola,“ ubezpečuje ředitel VOS Ing. Richard Smutný. Výsledky rozborů vody pro danou obec jsou k dispozici na webových stránkách společnosti www.vosjicin.cz/mapa.

VOS dodává vodu zákazníkům dle požadavků platné legislativy – vyhlášky MZd. č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky a četnost a rozsah kontrol. Zodpovídá za to, že z vodovodních kohoutků teče kvalitní a zdravotně nezávadná voda. „Některé firmy nabízející filtry na úpravu vody často argumentují tím, že jejich filtry z vody z kohoutku udělají pitnou vodu. Ta již ale pitná je, protože splňuje přísné požadavky kontrol. Hloubkové rozborů dělají pouze akreditované laboratoře a cena uváděná v letáku není rozhodně adekvátní pro tyto rozborů. Ty jsem měla dokonce možnost osobně vidět a naměřené parametry se neshodují,“ vysvětluje Ing. Lucie Vašková, která má kvalitu vody ve VOS na starost.

„Pokud má domácnost vlastní zdroj vody (studnu), rozhodně doporučujeme se ohledně zjištění kvality vody obrátit na příslušné akreditované laboratoře, které testy provedou,“ dodává Ing. Vašková. S tím souhlasí i starosta obce Lužany, kde se leták

ve schránkách objevil: „Na našem webu i v rozhlasu jsem upozornil naše občany, že se o kvalitu vody dodávané VOS nemusí bát. Pokud mají vlastní zdroj, je na místě obrátit se v případě zájmu o rozbor na specializovanou laboratoř. V každém případě nemá naše obec s tímto oznámením nic společného, ani rozborů neorganizujeme,“ dodává starosta Ing. Martin Mitlöhner. Leták se objevil např. i v obci Podhorní Újezd.

Na Jičínsku v posledních letech ani nedošlo k žádné rozsáhlé ekologické havárii či povodním, které by mohly nějak ohrozit zdroje pitné vody VOS, jak tvrdí leták. I přesto je na takovou situaci společnost připravena: „V případě nečekané situace, která může teoreticky ohrozit i kvalitu podzemních vod, okamžitě reagujeme. Ať už zásahem v podobě technologické úpravy vody přímo v našich zařízeních, anebo přepojením vodovodů na jiné zdroje. Pokud by došlo k omezení dodávek vody, máme pro tyto účely několik cisteren pro krizové zásobování. Jsme také zapojeni do krizových štábů a spolupracujeme s integrovaným záchranným systémem,“ dodává ředitel Richard Smutný.

Bližší informace vám podá: Ing. Richard Smutný, ředitel VOS, a. s., tel.: 493 544 811

Podzimní víkendovka v Bukvici zavedla děti do strašidelného světa

Pro konání podzimní víkendovky jsme využili pondělního svátku vzniku republiky a tím pádem si mohli společný pobyt o jeden den prodloužit.

Tentokrát se zúčastnilo jedenáct dětí, kterým program a stravování zabezpečili čtyři dospěláci.

Mezi dětmi jsme přivítali několik zkušených táborníků, ale měli jsme i několik nováčků. Dokonce mezi nimi byly děti, které vstup mezi školáky teprve čeká. I ti nejmladší však víkendovku zvládli a v pondělí odpoledne se s bukvičkou základnou těžce loučili... Slíbili jsme jim, že když budou chtít, můžeme se sejit znovu na jaře.

Ale od začátku... Než dorazil poslední z účastníků, a to bylo kolem páté hodiny odpolední, pomalu se začalo stmívat. Děti si vybalily věci, připravily spaní a byl čas večere. Po večeři se děti seznámily s programem víkendovky a pak už se věnovaly výrobě lampionů.

V sobotu od rána se na nás z oblohy usmívalo sluníčko. Po snídani jsme se pustili do dlabání dýní a nezbytného vyřezávání „hrůzostrašných strašidel“. Strašidýlka z dýní se projevila jako dokonalé dílo až večer, když se uvnitř zapálila svíčka. Děti si rozsvícených dýní hodně užily. Dopoledne jsme ještě stihli dotvořit lampiony a dojít do lesa pro materiál na věnečky. Vždyť Dušičky se kvapem blíží. Abychom atmosféru Dušiček a Halloweenu dětem ještě více přiblížili, měly děti možnost si vytvořit svíčky z přesnídávkových skleniček, které si ozdobily barvami na sklo. Během dne jsme ještě stihli vyrobit „duchy“ z bílé látky a barvy na látku jim daly tu správnou halloweenskou podobu. Odpoledne bylo ve znamení her a soutěží. Hráli jsme si na louce i v lese, užili hodně legrace, a ani jsme se

nenadáli, byl tu další večer. Děti se vydaly se zapálenými lampiony do Bukvice, aby obyvatelům připomenuly, že se blíží čas Dušiček a oslava svátku Halloween. Po návratu na základnu je vítala rozsvícená strašidla z dýní, a to ještě nebyl konec. Část vedoucích připravila pro děti soutěž ve sbírání duchů. Ty jsme vyrobili z bílého papíru, takže v lese svítily na dálku. Každý duch měl na sobě číslo a písmenko a po návratu do tábora měly děti za úkol složit strašidelnou formuli, zahánějící strach ze tmy. Jenomže tu měly děti asi dostat už před zahájením hry, protože některé měly opravdický strach do lesa vstoupit. Nakonec to zvládly všechny a po návratu si zasloužily sladkou odměnu a „strašidelnou“ pohádku před spaním.

Na počasí jsme měli opravdu štěstí. I nedělní ráno bylo prosvíceno nedělním sluníčkem. A tak jsme převážnou část dne využili ke hře a soutěží na louce i v lese. Třeba takové živé člověče, nezlob se, to dá zabrat. Úkolem hráče je hodit šestku a po ní hozené číslo znamená, kolik okruhů musí hráč uběhnout, aby se mohl schovat do domečku. Protihráči postupují stejně a na okruhu pak probíhá zajímavá honička. Když se hráči totiž pove-

de dohnat soupeřícího hráče, než se „uklidí“ do domečku, vyhodí jej, a hráč musí čekat až hodí šestku, aby se mohl vydat znovu na okruh... No a když se hráči zadaří a padají mu samé šestky, to už ke konci hry mele z posledního... Naopak v klidu probíhalo stavění domečků pro skřítky v lese. O skřítkách totiž byla jedna z pohádek z předchozího večera.

Ti chudáci neměli kde bydlet. Navíc se blíží zima, takže se děti rozhodly, že jim v lese postaví domečky. Musím říct, že se jim moc povedly, a jestli v Bukvici nějaké skřítky máme, a jistě tam nějaké budou, tak se jim v těch domečcích bude určitě krásně bydlet. Když byla mezi hrami a soutěžemi volná chvíle, skládaly děti mozaiku z korálků, které se nakonec zažehlí a výsledkem jsou krásná umělecká díla. Musím říci, že tahle činnost dětí hodně bavila a rády jí vyplňovaly volný čas. Nedělní večer proběhl ve znamení halloweenského binga. Celý večer probíhala napínavá soutěž, za kterou vítězové získali pěkné odměny. A jak jinak, před spaním proběhlo čtení pohádek, jenomže některé děti neslyšely do konce ani tu první...

Pondělí – den loučení. Dopoledne bylo třeba ještě dotvořit některá díla, jako například věnečky z přírodních materiálů. Pak už se rozdávaly odměny a pamětní listy. Poslední oběd, po něm rychle balit a uklízet. Za chvíli jsou tady rodiče a základna se mění v slzavé údolí... Asi takhle probíhalo naše podzimní víkendové setkání. Určitě bude i jarní, a jestli vás, milí rodiče, náš program zaujal, pak neváhejte a pošlete příště s námi i vaše dítě.

Jiří Machula

Vzpomínky rodáka Františka Kučery na Kopidlno

Narodil jsem se v roce 1947 Kopidlně u Jičína. Matka vždy říkala: „To se s tebou potáhne celý život. Budeš to mít v obci a ve všech dokumentech.“ (Pravda, mám to i na lékařském diplomu.) Bylo to například nutné i při vyplňování vstupní karty do USA... Kopidlno bylo tehdy malým městysem, zajímavé svým cukrovarem, jehož z dálky viditelný komín byl dominantou obce. Cukrovar však údajně nebyl nikdy v provozu. Dodatečně jsem se dozvěděl od příbuzné M. Uzlové (naše babičky byly sestry), že cukrovar fungoval do kampaně 1983–1984. Strýc Janák tam chodíval vypomáhat. Tehdy se začalo se stavbou cukrovaru nového a tento již zprovozněn nebyl. Dále pak zahradnickou školou, která sídlila v místním zámku. V zámecké zahradě byl veliký rybník, skleník s exotickými rostlinami a pamatuji si na přírodní divadlo, kde jsem jako dítě viděl Rusalku se slavným pěvcem národního divadla Eduardem Hakenem v hlavní roli vodníka. Vlastně šlo o krásný obrovský park, udržovaný školou. U hlavní vstupní brány byl záhon, který znázorňoval hodiny. Ty byly osázeny květinami, i rafije. Funkční však nebyly (ověřeno u bývalého řed. školy). V současné době je v zámku vyhlášena střední zahradnická škola. Mohl jsem v Kopidlně potkávat Zdeňka Svěráka. Svěrákovi se do Kopidlna odstěhovali za války a již zde zůstali. Zdeněk pak za rodiče často jezdil.

Proč právě Kopidlno. Moje babička z matčiny strany, kterou jsem nepoznal, se jmenovala Marie Hurychová, provdaná Líbenková. Zemřela, když mojí matce bylo 18 let (tedy v r. 1940). Pocházela z nedalekých Cholenic, jednou z jejích sester byla Tobie Hurychová, představená kláštera kongregace sester sv. Karla Boromejského v nedalekých Rožďalovicích (v letech 1952–1960), po vystěhování

Já s rodiči v parku.

sester pak pobývala ve Vidnavě a zemřela 27. prosince 1975 ve Znojmě. Už si moc nevzpomínám, ale myslím, že jsem ji jako dítě s rodiči v klášteře navštívil. Teta Tobie nám dlouhá léta posílala na Vánoce balíček (zachoval se obrázek sv. Františka z Assisi, mého patrona) a mívali jsme od ní ozdobné obaly na knihy. Matka zmiňovala, že s. M. Tobie dosloužila k smrti kardinálu Kašparovi. Další sestrou pak byla Emilie, provdaná Janáková, o které bude později řeč, byla to tedy matčina teta. Manželem tety Emilie, zvané „Milka“, byl drobný zemědělec a řezník, Jaroslav Janák.

Maminka Blanka u Janákových pobývala za války a i po válce (neboť otec promoval až v r. 1950), protože otec byl nucen po okupaci zanechat studií, pracoval pak ve strakonické nemocnici jako úředník, bydlel u rodičů v Havlíčkově ulici. Zajímal se o sport, který aktivně provozoval – volejbal, fotbal, ping-pong atd. Byl členem SK Strakonice 08 od roku 1935 (voleybalový odbor, který tehdy získal putovní pohár města Písku). Za okupace byl také sekretářem odd. kopané (dle dobového tisku). Mám dopis psaný matce v r. 1941 do Kopidlna – tehdy ještě nebyli svoji – a ještě pak otec matce píše do Kopidlna v r. 1946 (brali se 1943). Tak tedy matka zde pobývala min. od r. 1940 do r. 1950, možná i o něco déle. Tehdy někdy dostával děda Líbenek dům ve Strakonici a my se tam nastěhovali. V Kopidlně jsem prožíval rané dětství a většinu prázdnin. Vzpomínám na zámek, obklopený nádherným parkem a velkým rybníkem. Po hrázi rybníka vedla cesta s lavičkami, kde jsem sedával, když jsem se tam chodil koupat. Průvodcem mé kopidlenké kapitoly mi byl matčin bratranec Jirka Janák, jen o málo starší nežli já. Později byd-

lel v Praze a v Jičíně, kde předčasně zemřel. Jeho starší bratři byli Zdeněk, který pracoval v masném průmyslu v Turnově a drubežářských závodech v Příšovicích. A dále Jarka, zam. v textilce v Liberci. Za ženu měl sl. Karpíškovou z Kopidlna, také jsme je v jejich vilce navštěvovali. Jarkovy děti Irena a Libor nyní o dům v Husově 100 pečují.

Tetička Emilie Janáková byla velmi příjemná žena menší postavy, a co já pamatuji, měla šedé vlasy. Když jsme s našimi přicházeli od vlaku a zazvonili u vrat, ozýval se strejda: „Milka, už jsou tady, příprav mozeček.“ Jezdili jsme tam s našima vlakem, později mě tam vozil matčin strýc Hurych, nádražák, který bydlel v Sadské. Přijel pro mě do Strakonice, jeli jsme pak na Wilsonovo (hlavní) nádraží v Praze, přecházeli na nádraží Praha střed. Cestou jsme si dávali v bistru párky. Později jsem jezdil s našima a nakonec sám. U Janáků jsem trávil několikery prázdniny, naposledy na gymnáziu někdy v roce 1964(?)... Takže v Kopidlně jsem trávil nejranější dětství, min. do 4 let, našel jsem fotku, na které jsem s matkou ještě v r. 1950 v zámeckém parku. Později jsme tam jezdili s našima na dovolené o prázdninách. Z Prahy se jelo z nádraží Praha střed buď přes Lysou, nebo Č. Brod do Nymburku, kde se přestupovalo na Jičín. Ještě si pamatuji stanice: Oskořinec, Křinec, Rožďalovice, Mlýnec, Kopidlno. Z nádraží v Kopidlně jsme pak šli ulicí U Nádraží, dále Tomáše Svobody, přes Hilmarovo náměstí do Husovy ul. nebo z T. Svobody pak ul. Bědy Křídla a kolem kostela Hilmarovou uličkou

Já s Jirkou Janáků, jedu na jejich psovi Lordovi.

pokračování ze strany 28

do Husovy, již nedaleko Janáků. V domě nebyla tehdy zavedena voda, muselo se chodit přes ulici k hydrantu zvanému „čičan“, kde se natočila voda do konví. U čičanu byl také obchod, kam se chodilo pro základní potraviny. Ten byl tedy na rozcestí ul. Husovy a silnice na Cholenice. Tetička mne často posílala nakupovat a já jsem si drobné schovával, dodnes nevím, jestli o tom věděla, ale nikdy mi nic neřekla. Za „ušetřené“ peníze jsem si v cukrárně na náměstí kupoval zmrzlinu nebo limonádu v hotelu, nebo v restauraci „na radnici“ na náměstí...

Strejda měl dva psy. Vlčáka Lorda, na kterém jsem se vozil (viz foto s Jirkou), a Puntu. To byl takový malý hladkosrstý voříšek, který jakmile mohl, utíkal. Já jsem ho potom honil, vzpomínám, jak jsem za ním běžel Hilmarovou uličkou a jakési děti na mě volaly: „Přidej, budeš v novinách.“ Ve městečku byla dvě kina, jedno v sále na radnici a jedno v sokolovně. Jirka také ministroval v kostele sv. Jakuba, po mši pak chodil mezi lavicemi a vybíral milodary do sáčku na tyči, vypadalo to jako trháček na jablka. Později chodil boxovat a mne naučil základy.

Na svých posledních prázdninách, již na gymplu, jsem se chodil koupat k zámeckému rybníku. Lehával jsem na hrázi a četl. Někdy jsem si zašel zahrát s místní omladinou na hřiště pod hrází volejbal. Hrál tam také krásná dívka, černovlasá, krásně opálená, jmenovala se Tučková. Moc se mi líbila. Já byl ale stydlivý a ani jsem se neodvážil ji oslovit. Strejda mě tenkrát vzal na výlet, jeli jsme vlakem kolem Jičína, kde mi strýc ukazoval kopec Zebín, a cílem pak byly Prachovské skály a zřícenina hradu Trosky. Pak jsem byl v Kopidlně ještě s manželkou Martou v r. 1971 na svatební cestě, pobývali jsme tenkrát u Jirky Janáka v Praze, a jednu noc jsme přespali v Kopidlně v posteli, kde jsem se narodil. Marta si pak stěžovala, byvší pokousána blechami. Mne znaly, tak se mne nedotkly... Naposled jsem byl v rodném městě na pohřbu tetičky „Milky“, která zemřela 29. března 1983, dřív než strejda (zemřel v r. 1984). Pak jsme se zastavili v Kopidlně ještě jednou kolem roku 2000. Byli jsme s manželčinou sestrou a jejím manželem na cyklovýletě. Bydleli jsme na Hrubé Skále v penzionu. Jeden den jsme vyčlenili na Kopidlnu, jeli jsme přes Sobotku. Zastavili jsme se u mého rodného domu, navštívili park, který tehdy byl částečně zarostlý, a poobědvali v restauraci na náměstí (kdysi tam byla prodejna drogerie?). Byla zde též na obědě herečka Libuše Švormová s partnerem. Celkem cesta dala cca 90 km.

A na závěr:

Můj strýček Janák byl řezník a také zemědělec. Dům v Husově ul. 100 měl zvláštní dispozici. Ústředním prostorem byl průjezd z ulice na dvůr. Z ulice byla (ještě jsou) vrata

s menšími dveřmi. Průjezdem projela fůra se senem nebo slámou na dvůr. Po vstupu do průjezdu byly vlevo dveře do ložnice, kde jsem se narodil. Dál byly dveře do ko-

S maminkou v parku.

mory, vedle nichž stál jídelní stůl. Já jsem tehdy moc nejedl, strýc mi vedle talíře položil pětikorunu (to tehdy byly pěkné peníze), a stejně jsem nedojedl. Pak ještě za dalšími dveřmi schody na rozlehlou půdu, kde byl pokojík, který jsme o prázdninách sdíleli s Jirkou. Když byl strýc ještě soukromník, „školily“ se tam na černých trojúhelníkových tyčích suché salámy... Následovaly dveře do výroby, kde byly stroje na zpracování masa, poháněné pro mne tehdy obrovskými transmisemi, velký

pracovní stůl a řeznický špalek. Po pravé straně průjezdu byla kredenc, pak dveře do strýcovy pracovny a u vrat do dvora pak velká plotna, tetičky království. Pracovna byla vlastně kancelář, na pracovním stole černý starý telefon na kličku. Strejda zatočil kličkou, řekl číslo a objednal si hovor, třeba „Bakov 72“. po chvíli telefon zazvonil, hovor se uskutečnil a strýc opět zatočil kličkou. Žádný číselník! To je v době mobilů a tabletů již nemyslitelné. Z pracovny vedly pak dveře do krámu. Na protější straně dvora byla vlevo „porážka“ s velkou udírnou, vedle „chladárna“, kde visely čtvrtky hovězího a půlky prasat. Nu a nakonec průchod do chléva, kde bylo několik prasátek a asi dvě kravky. Dál už se šlo na zahradu. Husovou ul. dál směrem na Poděbrady byla ještě chalupa, kde měl strýc ustájené koně. Na ty mám jedinou vzpomínku, kdy mě strýc posadil k sobě „na kozlík“ a jeli jsme přes náměstí a Jičínskou ulicí na louku, kde strýc nasekal krmení – lucen (myslím, že to byla vojtěška?). Ke strejdovi chodil nakupovat maso starý pan Svěrák. Byl pozván na sobotu odpoledne, společně klábosili, ještě se strýcem Šafaříkem, k velké nelibosti tetičky Emilie.

Takže tady asi moje vzpomínky končí... Zdravím všechny Kopidlňáky a ostatní rodáky. Taktéž bluegrassovou skupinu Větráci. Přeji všem pohodový a požehnaný advent a krásné a bohaté svátky Vánoční.

Děkuji paní Michaelae Havelkové za editaci a vytištění mých vzpomínek a paní Miluši Uzlové za podnětné připomínky. Také Liborovi Janákovi a Ireně Balogové za to, že dům v Husově 100 udržují. Pro případné reakce je moje e-mailová adresa v KVC Kopidlnu u paní Havelkové.

MUDr. František Kučera, Strakonice

Moje ambulantní pracoviště před odchodem do důchodu cca r. 2010.

Pohybové aktivity na celý rok zachytí společný kalendář

Na sport v Kopidlně si posvítí nová komise.

Připraví kalendář pohybových aktivit i sportovní dny rodin

Město Kopidlno má poprvé od roku 1990 „orgán“ pro oblast sportu. Uvidíme, jak bude letos zřízená sportovní komise plnit úkoly dané radou města a jak přispěje k rozvoji sportu v Kopidlně.

Novela zákona o podpoře sportu, účinná od 1. ledna 2017, uložila obcím novou povinnost – zpracovat plán rozvoje sportu v obci a zajistit jeho provádění; na vypracování plánu byla stanovena lhůta 18 měsíců. Návrh plánu rozvoje sportu v Kopidlně připravila tehdejší vedoucí organizační složky Sportovní zařízení města Kopidlno paní Jitka Kymličková a po projednání s dotčenými subjekty byl v červnu 2018 Plán rozvoje sportu města Kopidlno schválen Zastupitelstvem města. Celý dokument je zveřejněn na webu města (Městský úřad – Povinné zveřejňované informace – Vydané předpisy a podobné dokumenty – Koncepce, program, plány).

Vedle stručné analýzy současného stavu, definování cílů a výčtu subjektů provozujících sportovní aktivity obsahuje Plán rozvoje sportu konkrétní úkoly; výčet 17 konkrétních úkolů je hlavní částí dokumentu.

Prvním úkolem je **Ustanovení Sportovní komise**, jejímiž členy budou zástupci jednotlivých subjektů, které ve své činnosti mají i ob-

lasti dotýkající se sportu a pohybových aktivit směřujících k aktivnímu využívání volného času různých věkových kategorií obyvatel města. Členové komise se budou scházet alespoň jednou ročně u „**Kulatého stolu sportu**“, aby byla zaručena lepší spolupráce mezi těmito subjekty.

Druhým úkolem v Plánu je **Sportovní komise sestaví rámcový „Kalendář pohybových aktivit“**, aby si subjekty vzájemně nekonkurovaly. Kalendář bude obsahovat i akce pořádané městem „**Sportovní dny rodin**“, kdy se týmy složené z různých věkových kategorií (dětí, dospělých i seniorů) utkají v různých disciplínách. Vyhlášení výsledků těchto „Sportovních dnů rodin“ bude zveřejňováno v místním informačním letáku a na facebooku města. „Sportovní dny rodin“ budou sloužit jako motivace pro navýšení pohybové aktivity občanů.

Zřízení sportovní komise bylo ponecháno na nové volební období, které začalo v říjnu 2018. Vznik sportovní komise připravovala nyní vedoucí organizační složky Sportovní zařízení města Kopidlno paní Miroslava Kučerová; nejprve oslovila spolky působící v oblasti sportu a uspořádala s nimi schůzky. Letos v červnu rada města zřídila sportovní komisi, určila její členy a schválila

Statut sportovní komise. Sportovní komise má 10 členů a na jejich doporučení rada města v říjnu jmenovala do funkce předsedy sportovní komise pana Alexandra Petra a do funkce místopředsedkyně paní Ing. Veroniku Žižkovou. Nyní sportovní komise pracuje na přípravě „kalendáře pohybových aktivit“. Město však chce soustředit dostupné informace o všech připravovaných akcích na rok 2020, a to nejen sportovních, ale i kulturních a společenských; u všech bez ohledu na to, kdo je jejich pořadatelem. Výsledný dokument, ať bude nazván jakkoli, by měl sloužit všem obyvatelům města. Komunikace pořadatelů při přípravě přehledu akcí navíc může přispět k optimálnímu stanovení termínů akcí a předejít konání několika akcí ve stejný den. Na přípravě plánu se podílí i organizační složka Kulturní a vzdělávací centrum a knihovna Kopidlno, do jejíž působnosti patří spolupráce se spolky.

Sportovní komise je vedle komise Redakční rada Kopidlenkých listů druhou komisí Rady města Kopidlno. Komise redakční rada přeje své kolegyni sportovní komisi hodně úspěchů v činnosti a ať se jí daří naplnit očekávání Plánu rozvoje sportu města Kopidlno.

Za RRKL Lenka Kropáčková

Přijďte na jógu do sportovní haly

Začal podzim a třeba jóga dokáže být úžasnou společnicí, když ztrácíme energii. Doporučuje se alespoň jednou týdně si udělat čas pro sebe. Sednout si na podložku, začít dýchat a věnovat se jógovému cvičení. To rozpoutá energii těla, pročistí mysl, změní náladu a pomůže nám zvládnout emoce, které s podzimem přicházejí.

Ve Víceúčelové sportovní hale v Kopidlně máte příležitost. Už druhým rokem se

setkáváme každou druhou sobotu s lektorkou Stázkou Srbovou na hodinách jógy (viz foto).

Od 1. října 2019 do naší sportovní haly dojíždí lektorka Eva Jarošová, která vede kurz unijógy (viz foto). V případě zájmu bude kurz pokračovat od 14. ledna i v roce 2020.

Miroslava Kučerová

Kopidlenské slavnosti 2020 20. 6. 2020 od 14 hodin

Co připravujeme

- Moderátor slavností Jakub Štěpán (moderátor Evropy 2, herec Modrý kód, Krejzovi)
- Kroky Michala Davida – jediný autorizovaný revival band v ČR a SR
- Marcel Zmožek a host Petra Zmožková
- Květa Navrátilová (rodačka z Kopidlno), Hanka Cvrkalová a Jiří Helán s kapelou (členové bývalé Moravěnky)
- a další

Autoturistická soutěž prověřila orientaci v terénu i řidičskou zručnost

Auto klub Kopidlno v AČR pořádá již VII. ročník této soutěže. Posádky se začaly sjíždět už před polednem. Ve 12.45 hodin jsme celou akci zahájili prezentací posádek. Následovalo vlastní zahájení a rozprava s účastníky. V letošním roce jsme na startu přivítali 16 posádek z Kopidlna, z Vršců, Káraného, Mečří, Mcel, Libáně, Nouzova u Semil, Nové Paky, z Olešnice a Prahy. Počet členů posádky nebyl omezen. Soutěž je již tradičním setkáním motoristů, rodičů a dětí. Nás organizátory to nesmírně těší a vnímáme to jako velký zážitek soutěž dělat i nadále zábavnou formou, kterou se snažíme stále vylepšovat.

Start byl v areálu Auto klubu v Kopidlně. Jelo se, jako již tradičně, podle psaného a šipkového itineráře. Délka tratě byla 29,4 km, čas na projetí tratě byl 60 minut. Obce, přes které trať vedla, byly uvedeny v záhlaví itineráře a jelo se z Auto klubu Kopidlno přes Ledkov, Psinice, Libáň, Kozodírky, Dětenice, Libáň, Zliv, Ledkov a zpět do areálu Auto klubu v Kopidlně. V Itineráři měli uveden vždy začátek a konec obce. Ne vždy se však projíždělo po hlavní silnici. První posádka startovala ve 14.00 hodin. Cestou byly po trati umístěny cedule, tzv. samoobslužné průjezdni kontroly. Písmena na nich umístěná zapisovaly posádky do jízdního výkazu. Současně plnily ještě další úkoly jako zapsat do jízdního výkazu název dřevařského podniku v Kopidlně (BENKO), dále zapsat do JV název čerpací stanice PHM v Libáni, okolo které projížděly (HZ), dále zapsat do JV, co se dobrého k pití vaří vedle zámku v Dětenicích (PIVO). V Libáni na náměstí pak měly za úkol zapsat do JV vystouplý nápis na soše Jana Husa (NEODVOLÁM). Z praktických úkolů je čekala zkouška zručnosti pro řidiče na hřišti ve Psinicích, rozjezd do kopce v Libáni v ulici Jiráskova u kostela sv. Josefa a odhad vzdálenosti při zpáteční jízdě v Libáni v ulici Na Ženichovské (69 m s tolerancí +/- 10 % = 62 až 76 m).

Po dojezdu do cíle a zaparkování aut přešly posádky na start pěšího orientačního mikro závodu v délce 2605 m, na který měly 70 minut, s úkoly: v Crhově ulici hod kroužky na tři tyčky, odtud se vydali do parku, kolem palmového skleníku a kolem květinárny. U rozcestí před vodárnou je čekal hod na cíl. V kašně před zámek lovili rybičky. Kousek

pod zámek čekal na soutěžící člun, na kterém se projeli po zámeckém rybníku kolem bójk, a to na čas. Pak se kolem zámku dostali na náměstí a u pomníku padlých vojáků ve válce světové 1914–1918 měli za úkol spočítat, kolik jmen je zde uvedeno. Vzápětí nato přecházeli silnicí I/32 a za ní byla umístěna tajná kontrola, která dohlížela na dodržování dopravních předpisů (zda soutěžící přecházejí po přechodu). Na poslední kontrole u trafa pod hřbitovem házeli šipky na terč.

Po absolvování POMZ je čekaly ještě dva testy z pravidel silničního provozu pro základní školu, které nám dodala paní Lada Kociánová, koordinátorka BESIP pro královéhradecký region.

Po splnění všech úkolů si účastníci akce opékali na ohni špekáčky, na které dostali poukázky v průběhu prezentace a které si mohli vyzvednout v kiosku, kde měli možnost se i občerstvit.

Vyhlášení výsledků proběhlo od 17.30 hodin. Všechny posádky dostaly upomínkové předměty a diplom. Prvních pět posádek obdrželo navíc pohár a věcné ceny. Poslední posádka dostala ještě cenu útechy. Po vyhlášení vítězů následovala volná zábava.

Touto cestou děkuji členům Auto klubu Kopidlno a všem našim příznivcům, kteří se podíleli na zdárném průběhu celé akce. Poděkování patří také našim sponzorům, díky kterým jsme mohli tuto soutěž uskutečnit. Jsou to město Kopidlno a Královéhradecký kraj. Dále pak Autocentrum Boura Činěves, Aveflor Budčevce, Benko Kopidlno, BESIP Hradec Králové, COMTEX, s. r. o., Libáň, Chalupníčková Věra – novinový stánek Kopidlno, Mahulík Pavel – Podlahářství Káraný, Slavíková Hana – prodejna průmyslového zboží Kopidlno. Ještě jednou všem sponzorům moc děkujeme. Bez vaší pomoci by se nám těžko podařilo tuto akci uspořádat.

Tímto chceme pozvat i vás, přijďte si i vy příště vyzkoušet svoji orientaci při jízdě a zručnost při plnění zábavných úkolů. Další ročník soutěže se uskuteční 5. září 2020. Na tento termín akce budete včas upozorněni plakáty, v místním letáku a rozhlasu, sledujte i webové stránky a facebook Auto klubu Kopidlno, www.akkopidlno.cz.

Jan Gottwald

Výsledky VII. ročníku AOS pro RaD 14. 9. 2019

Start. číslo	Posádka	Adresa	TB celkem	Pořadí
6	Farský Rudolf Farský Rudolf Farský Josef Farská Jana	Nouzov (Semily)	148	1
16	Gottwald Vít Gottwaldová Lenka Gottwaldová Hana Macek Jakub	Praha-Krč Kopidlno	173	2
11	Sedláček Tomáš Sedláček Tadeáš Sedláčková Andrea Sedláček Teodor	Kopidlno	191	3
12	Berounský Daniel Berounská Agáta Berounská Markéta	Kopidlno	333	4
14	Menci Miloš Menci Matyáš Menclová Andrea	Kopidlno	410	5
8	Červinka Radek Červinková Anna	Vršce	429	6
9	Rozsypal Pavel Rozsypal Filip Rozsypalová Miroslava	Kopidlno	449	7
5	Syříště Josef Syříště Tadeáš Syříště Matyáš Syříšková Michaela	Kopidlno	556	8
10	Mahulík Pavel Mahulíková Karolína Mahulíková Pavlína	Káraný	619	9
3	Krejčí Martina Krejčí Matěj Štěpánek Vladimír	Nová Paka	686	10
2	Novotný Ladislav Novotná Nikola Novotná Renata	Mečír	783	11
15	Dočkal Mirek Dočkalová Renata Dočkalová Markéta Gottwaldová Jana	Praha-Krč	893	12
13	Čejka Jiří Červinková Bára	Olešnice Vršce	899	13
1	Sluka Jiří Sluka Jiří Sluková Jaroslava	Mcely	900	14
4	Brník Josef Brníková Izabela Oulehlová Váňa Barták Patrik	Kopidlno Popovice	924	15
7	Adamcová Jitka Hrdá Kateřina	Psinice	1404	16

LMK Kopidlno se stal nejúspěšnějším klubem z celé republiky

Krátkou letní přestávku od volných modelů a soutěžení využil každý po svém. Neměli ji však všichni. Patrik Švorc na přelomu července a srpna létal na Mistrovství Evropy juniorů v kategorii F1B v Makedonii. O jeho úspěchu jste mohli číst samostatný článek v minulých KL. Jan a Franta Zajícovi si tam vylétali třetí místo na Evropském šampionátu v kategorii F1H. Koncem srpna se létal Český pohár v kategoriích F1A a F1B v Senici na Hané. Účastnili se Jan Zajíc a Patrik Švorc a ve svých kategoriích zvítězili. Na začátku září jsme létali na soutěžích Českého poháru v kategoriích F1H a F1G ve Všechnově a žáci přitom trénovali i jiné kategorie, aby vyladili své modely na nadcházející mistrovství.

Ing. Milan Šafler – vítěz Putovní vázy LMK Nová Paka

trénují v létě, v zimě, na jaře i na podzim, ve větru i v dešti a na mistrovství se jejich vylétanost zúročila. LMK Kopidlno se stal, se šesti medailovými posty, nejúspěšnějším klubem z celé republiky. Matěj Tichý obsadil 2. místo v kategorii A3 a 3. místo v kategorii házel. Jan Lambert si vylétal 2. místo v kategorii F1H. Honzík Zajíc vyhrál v kategorii F1H a stal se MISTREM ČR pro tuto kategorii. Dvojnásobným MISTREM ČR se stal Patrik Švorc, který vyhrál kategorii P30 i F1G. Potvrdil tak, že v kategoriích s modely na gumu je v republice nejlepší. Naše slečny – Adélka a Veronika – létaly také velmi dobře, ale na medaile to nestačilo.

MČR mládeže – kategorie F1H

1. místo – Jan Zajíc, 2. místo – Jan Lambert, 3. místo – Vojtěch Podlipský

něk Švorc a František Zajíc v kategorii H a Václav Krejčík, Vladimíra Švorcová a Patrik Švorc v kategorii P30. Za slunného, větrného podzimního počasí poměřovali své dovednosti s modeláři z celé České republiky. V kategorii A3 žáků vyhrál Jan Lambert a druhé místo obsadila Veronika Švorcová. V seniorech ve velké konkurenci obsadil Milan Šafler sedmé místo. V kategorii házel skončil František Zajíc osmý a Zdeněk Švorc jedenáctý. Husarský kousek se však kopidlenským modelářům povedl v kategorii P30. Po pěti základních kolech nalétali plný počet sekund a nechali za sebou celé startovní pole. O vítězi tak muselo rozhodnout další prodloužené kolo. A tak

MČR mládeže – kategorie F1G

1. místo – Patrik Švorc

V sobotu 21. září 2019 se konalo Mistrovství České republiky mládeže v leteckém modelářství volných kategorií. Mistrovství se konalo na letišti LMK Moravská Třebová. Žáci a junioři soutěžili celkem v pěti kategoriích. Mezi soutěžícími bylo také devět děvčat. Za pěkného, slunečného počasí bojovali mladí modeláři o každou vteřinku modelu ve vzduchu. Kopidlenští modeláři

MČR – kategorie A3 žáci

1. místo – Jan Lambert, 2. místo – Veronika Švorcová

V Boroticích u Znojma se konalo v sobotu 5. října 2019 Mistrovství České republiky v kategoriích F1A, F1B a F1C. Jsou to největší modely letadel volných kategorií a létají se současně věkové kategorie juniorů a seniorů. Tyto velké a technicky náročné kategorie létají také Patrik Švorc s modely na gumu kategorie F1B. Jan Lambert a Jan Zajíc s modely větroňů kategorie F1A. Ač jsou všichni ještě žáci, poměřují své dovednosti s juniory i seniory. Spousta závodníků kvůli špatné předpovědi počasí nepřijela. Bohužel se předpověď vyplnila a soutěžící museli létat v deštových přeháňkách a silném větru, který zanášel modely za vzdálené stromořadí cca 1,5 kilometru od startu. Bylo i několik karambolů a rozbitých modelů. I přes všechna tato úskalí zalétali kopidlenští žáci velmi dobře. Patrik Švorc zvítězil v kategorii F1B juniorů. Jan Lambert obsadil 3. místo v kategorii F1A juniorů a Jan Zajíc v této kategorii zvítězil.

Opět v Moravské Třebové se konalo dne 13. října 2019 Mistrovství České republiky malých volných modelů v kategoriích H, A3 a P30. Město Kopidlno a náš klub reprezentovali Milan Šafler, Jan Lambert a Veronika Švorcová v kategorii A3, Zde-

po urputném boji v absolutním pořadí zvítězila a stala se MISTRYNÍ České republiky Vladimíra Švorcová před stájovým kolegou Václavem Krejčíkem a svým synem Patrikem Švorcem, který zároveň vyhrál žáky v kategorii P30.

Na soutěži v Hořicích vyhrál Milan Šafler „Putovní vázu LMK Nová Paka“ v kategorii F1H. První listopadový víkend jsme létali v Panenském Týnci závěrečné soutěže seriálu „Tereziánská liga“ a přivezli domů pěknou sbírku jedenácti ocenění. Z toho sedm prvních míst. Opět absolutně nejúspěšnější klub. Ještě nás čekají soutěže v Jičíně a Hořicích. V prosinci si od soutěží oddychneme a v lednu nanovo.

Děti se v našem kroužku učí manuální přesné práci, trpělivosti a novým technologiím při stavbě svých modelů. Při létání běhají za svými modely a posilují tak svoji kondici. Procvičí si orientaci v terénu, ale také vědí, jak se obléci v horkém či mrazivém počasí. Za rok odlétáme okolo 55 soutěží po celé České republice a někde-

pokračování ze strany 32

ré i v zahraničí. Naši mladí reprezentanti, jak jsem o nich psal na jaře, sbírali během roku body pro nominaci do juniorského družstva. Dnes již s jistotou víme, že Patrik Švorc, Jan Lambert i Jan Zajíc patří do širšího výběru juniorů pro rok 2020. A v lednu uvidíme – trenér bude sestavovat nominaci pro Mistrovství světa v Rumunsku. Velké úspěchy rozhodně nejsou zadarmo, velký podíl na nich má snaha kluků a děvčat, ale také velká podpora rodičů, ZŠ a MŠ Kopidlna a města Kopidlna. Jejich vedoucí jim léta předávají rady a zkušenosti, a potom z nich mají velkou radost, nejen když uspějí na závodech, ale především když se jim daří díky získaným vědomostem a dovednostem i v osobním životě a stávají se z nich chytrí, poctiví a zodpovědní lidé. Veliké poděkování patří Václavu Krejčíkovi za vzornou a pečlivou přípravu gum pro naše závodníky a také Milanu Šaflerovi, který zajišťuje veškerou administrativu klubu včetně přihlášení a vyjednání ubytování na soutěže.

DĚKUJEME VŠEM, kteří nám nějakou měrou pomáhají.

František Zajíc

MČR seniorů – kategorie P30

1. místo – Vladimíra Švorcová, 2. místo – Václav Krejčík, 3. místo – Patrik Švorc

MČR Juniorů

1. místo – Jan Zajíc, kategorie F1A, 2. místo – Patrik Švorc, kategorie F1B, 3. místo – Jan Lambert, kategorie F1A

HC Kopidlna začalo sezónu turnajem v Jičíně

Sestava, stojí zleva: Jan Tomášek, Ivan Rybka, Lukáš Kříž, Luboš Hyršal, Aleš Michal, Miroslav Svoboda, klečí zleva: Vladislav Kosina, Tomáš Jansta, Tomáš Kocourek, Jaroslav Jaroš, leží: Luděk Kordík.

V sobotu 28. září 2019 se uskutečnil již třetí ročník Jarka Václav Memorial Cupu. Tedy alespoň jeho polovina v kategorii veteráni nad 40 let, které se zúčastnilo i mužstvo z našeho města HC Kopidlna. Ta druhá, ve standardní kategorii byla na programu v sobotu 5. října.

V kategorii veteránů se představilo 6 týmů z Jičína i okolí a nabídly přítomným přihlížejícím velmi zajímavé zážitky. V turnaji nechyběli Kopidlna ani Old Legends Spirit, kteří se zúčastnili obou předešlých ročníků. Tentokrát je doplnil Podskalan Podhradí, Ronal Jičín, Grey Grizzlies Hořice a vítěz úvodního ročníku Stará garda Lomnice. Připomínáme, že loňský ročník vyhrálo mužstvo z našeho města HC Kopidlna.

Našemu týmu se povedl začátek turnaje, ale postupem času docházely síly a výsledkem bylo čtvrté místo v turnaji. Do večerního finále se probojovaly poslední dva jmenované týmy a ve strhujícím závěru ukradl gólem 5 sekund před koncem vítězství pro Starou gardu Lomnice Martin Bartoš. Třetí místo možná trochu překvapivě patřilo Ronalu, který v souboji o bednu porazil právě náš tým HC Kopidlna 3:0.

Tento turnaj byl dobrou přípravou před nadcházející sezónou, která je již v plném proudu. Neváhejte přijet podpořit naše hokejisty do krásné hokejové haly v Jičíně. Výsledky, komentáře a rozpis zápasů můžete sledovat na stránkách jhl-nere.cz.

Zdeněk Pekárek

Výsledky zápasů Memorial Cupu

HC Podskalan Podhradí – HC Kopidlna 0 – 3 (0:1, 0:2)

08:42 Tomáš Kocourek /1, 16:35 Jan Tomášek /1 (Hynek Černý /1), 18:25 Lukáš Kříž /1 (Jaroslav Mejzlík /1)

HC Kopidlna – Old Legends Spirit 4 – 1 (3:1, 1:0)

00:40 Tomáš Kocourek /2 (Tomáš Jansta /1), 01:41 Lukáš Kříž /2, 03:35 Jaroslav Mejzlík /1 (Tomáš Kocourek /1), 17:12 Aleš Michal /1 (Jan Tomášek /1) – 00:19 Pavel Mráz /1 (Jiří Kořínek /1)

HC Ronal Jičín – HC Kopidlna 3 – 0 (3:0, 0:0)

04:03 Aleš Kulhánek /1 (Radek Bernard st. /2), 04:34 Jiří Chudoba /2 (Jan Zachoval /3), 05:30 Zdeněk Augusta /2 (Jan Zachoval /4)

Grey Grizzlies Hořice – HC Kopidlna 2 – 1 (1:0, 1:1)

06:09 Ivo Karban /1 (Marek Palouš /2), 13:36 Marek Palouš /3 (Ivo Karban /4) – 14:20 Tomáš Kocourek /3 (Lukáš Kříž /1)

HC Kopidlna – Stará garda Lomnice 1 – 3 (0:1, 1:2)

18:45 Aleš Michal /2 (Tomáš Jansta /2) – 09:27 Pavel Hlaváč /1 (Martin Zikmund /6), 17:59 Libor Nalezinek /4 (Zdeněk Václavec /2), 19:45 Martin Bartoš /1 (Roman Láská /2)

03. místo

HC Ronal Jičín – HC Kopidlna 3 – 0 (2:0, 1:0)

Petr Volný /2 (Aleš Kulhánek /1), 03:33 Jan Zachoval /2 (Luboš Žilák /1), 15:48 Jan Zachoval /3

Finále

Grey Grizzlies Hořice – Stará garda Lomnice 0 – 1 (0:0, 0:1)

Konečná tabulka

1. Stará garda Lomnice
2. Grey Grizzlies Hořice
3. HC Ronal Jičín
4. HC Kopidlna
5. Old Legends Spirit
6. HC Podskalan Podhradí

Stolní tenis v Kopidlně: otevřené dveře pro další generaci

Stolní tenis v Kopidlně prochází částečnou krizí, která se ale dala předpokládat.

Za zelenými (v Kopidlně modrými) stoly chybí střední generace hráčů. Výjimkou je Jirka Tomášek. Máme dva nadějně hráče dorosteneckého věku, dva hráče těsně nad dvacítkou a pak už je to jenom generace od šedesátky výše. Jen pro doplnění, Fanda Brodský prohání ve svých dvaosmdesáti letech řadu mladíků v našem regionu. A že si nevede špatně, hovoří čísla. V uplynulé sezóně odehrál za naše béčko sedmdesát šest utkání a z toho třicet jedna vítězných. V probíhající ročníku nenastupuje tak často, ale z deseti odehraných utkání čtyřikrát vyhrál! A to ještě několikrát musel naskočit do zápasů v o dvě třídy vyšší soutěži za náš první tým. Za Kopidlnu startují ještě dva hráči, bez jejich pomoci bychom soutěže snad ani nedohráli. Jeden z nich dojíždí ze Žeretic, druhý z Butovse. Své naděje vkládáme do mladé generace. Počet mládežníků není vysoký, tři dorostenci a čtyři začínající žáci. Věříme, že u stolního tenisu vydrží a třeba do tělocvičny přivedou i své kamarády. Dveře k nám mají otevřené všichni zájemci.

Žáci

A jak se vedlo a vede našim družstvům v minulé a právě probíhající sezóně? Začneme u nejmladší kategorie – žáků. Začátek loňského ročníku se nám vůbec nepovedl. Pět úvodních utkání jsme prohráli, a první tři dokonce kontumačně! Z dalších deseti utkání jsme v pěti dokázali zvítězit, ale na lepší umístění než čtrnácté místo ze šestnácti družstev to nestačilo. Tuto pozici naši hráči potvrdili i v play-off o 14.–16. místo, když přesvědčivě porazili hráče z Nemyčevse i Ůbislavic. Družstvo žáků táhl svými výkony Jenda Koutník, kterému zdatně asistoval Patrik Krejčík (oba startují od nové sezóny v dorostu). Několik utkání odehrála ještě Anička Červinková, naopak svoje první mistřáky odehrál Marek Adamec, a dokonce ze čtrnácti zápasů jich pět dovedl do vítězného konce.

Ani letošní ročník pro nás nezačal příznivě. První turnaj pro nemoc nemohl odehrát Marek Adamec, prodloužený víkend a následné podzimní prázdniny způsobily, že jsme nedokázali postavit družstvo, které by konkurovalo svým soupeřům. Výsledkem jsou tři porážky. Věříme, že nově vytvořený tým v dalších utkáních nějaký bodík získá. Naším přáním je hrát play-off o 9.–12. místo. Uvidíme, jak je tento cíl reálný. A v jaké sestavě budou naši mladí stolní tenisté nastupovat? Soupisku tvoří Marek Adamec, Kája Šamková a Ivan Bořil. Novým hráčem, kterého pro třetí turnaj dopíšeme na soupisku, je Filip Kraj. Cestu k nám mají otevřenou i další zájemci. Stačí jenom chtít!

Dorostenci

Dorostenci minulý ročník zahájili podobně jako žáci. První tři utkání porážka a mnoho nescházelo, aby utkání byla kontumována. V dal-

ších osmi utkáních dokázali naši hráči čtyřikrát zvítězit a čtyřikrát zůstali poraženi. V play-off o 7.–9. místo (ze 12 účastníků) prohráli obě svá utkání v poměru 2:3 a obsadili deváté místo. Naši hráli play-off bez Jendy Koutníka, kterého Patrik Krejčík plně nahradit nedokázal, a Radek Masák, ačkoli své dvouhry dotáhl do vítězství, ve čtyřhrách s Patrikem neuspěl. Nadějně je, že tato trojice může v dorostu pokračovat i v dalším ročníku. Reálným cílem je play-off o 5.–8. místo. Dostat se mezi první čtyřku by byla pomyslná třešnička na dortu.

V právě probíhající ročníku mají naši dorostenci odehraná čtyři utkání s padesátiprocentní úspěšností. Smolné utkání naši sehráli v Jičíně, kde podlehl 2:3. Po vyhrané čtyřhře, která dávala určitou naději, bylo třeba porazit jičínskou dvojku. To se podařilo jenom z poloviny. Obě utkání, která Radek i Jenda odehráli, byla hodně vyrovnaná. V koncovce pátého setu měl víc štěstí Radek na rozdíl od Jendy. Druhý turnaj odehráli naši v domácím prostředí. První utkání dopadlo podle předpokladů. Za Chomutice nastupují hráči se zkušenostmi s krajskými soutěžemi dospělých a jsou adepty na přeborníka regionu. V dalších dvou utkáních naši uspěli, když zdolali Lány a Radim. Příští turnaj se hraje opět v Kopidlně a hodně napoví, kam naši mohou v právě probíhající ročníku dosáhnout.

Dospělí

V kategorii dospělých začneme naším prvním týmem. Minulý ročník zahájil první tým doslova tragicky! Sedm kol, sedm porážek, z nich jedna dokonce s kontumací! Ty porážky se asi daly očekávat. Na začátku soutěže se zranil Jirka Tomášek, jednička týmu, a celých devět kol byl mimo hru. S výjimkou utkání s Bělohradem jej nikdo nedokázal nahradit tak, aby tým dosáhl na výhru. Jirka nastoupil až v posledním kole první části v derby s Nemyčevsi. Tam už se o body postarali rovnoměrně Tomášek, Procházka a Kodet s třemi body a desátý bod, znamenající výhru, získali Tomášek s Procházkou ve čtyřhře. Druhá výhra znamená posun o jedno místo ze dna tabulky a naději na záchranu druhé regionální třídy. Druhá polovina soutěže se nám vydařila mnohem lépe. Z jedenácti utkání tři porážky, jedna remíza a sedm výher. A zase, prohráli jsme pouze utkání, když Jirka nastoupil! Jen pro zajímavost. Odehrál čtyřicet čtyři utkání včetně čtyřher a jen třikrát odešel poražen. Jemu výtečně sekundovali Petr Procházka a Pavel Kodet, oba s úspěšností nad 75 %. Nějaký bodík občas přidali také Josef Palička, Hruška a Machula. Zaskakovali i další hráči z béčka. Konečné osmé místo můžeme, vzhledem k první polovině soutěže, považovat za úspěch.

Ríká se, že dějiny se opakují... Pro zranění v právě probíhající ročníku Jirka Tomášek ještě nenastoupil a je pravděpodobné, že zranění do konce sezóny nedoléčí. A tak vše opět

závisí na dvojici Kodet – Procházka. Po odehraných šesti kolech figuruje tým na lichotivém šestém místě. „Spadly nám do klína“ dvě výhry, když Veliš přijela pouze se třemi hráči a Rovensko se čtyřmi náhradníky. V derby s béčkem Libáně jsme uhráli remízu díky dvěma vyhraným čtyřhrám, ke kterým po třech bodech přidali Kodet s Procházkou. Jeden bodík přidal Vašek Cír, který k nám přestoupil v průběhu soutěže z Butovse. Byla i šance na výhru, když svá pětisetová klání dotáhli Procházka a Machula, jenže na kdyby se nehraje... A tak nás podobně jako v minulé sezóně čekají „záchranné práce“.

Rezerva

Ani naše rezerva nevstoupila do minulého ročníku přesvědčivě, i když o trochu lépe než áčko. Po dvou porážkách remíza a výhra. V první polovině soutěže jsme přidali ještě po jedné výhře a remíze. To už v několika utkáních vypomohl i Pavel Kodet a pohybovali jsme se ve středu tabulky. Ze nastanou záchranné práce, neavizovala ani první utkání odvet. Pět kol bez porážky nás posunulo do horní poloviny tabulky. To už pravidelně nastupovala nová posila, Vašek Hruška, který k nám přišel v polovině soutěže a vůbec si nevedl špatně. Ze dvaceti odehraných dvouher bylo sedmnáct vítězných. Jenomže závěrečná čtyři kola se nám vůbec nepovedla. Tři porážky a jedna upachtěná remíza nás srazily na osmou příčku. Od dvou sestupových míst nás dělilo pět bodů, ale k možnostem týmu je osmá příčka neúspěchem. Na soupisce jsme měli jedenáct hráčů. Pravidelně jich nastupovalo osm. Kromě již dvou jmenovaných Brodský, Machula, Machačný s úspěšností nad 55 %, dále Petr, Pelant a Masák.

Pro letošní ročník došlo k výraznému oslabení týmu. Kodet se posunul do základu áčka, Hruška je mimo Kopidlnu. Navíc se nedaří ani Machulovi, Brodský není úplně fit. Na výsledcích je to znát. Série šesti porážek v řadě nás v žebříčku srazila na předposlední místo, kde spolu s námi čeká na první úspěch Bělohrad E! A to k nám přistoupil z Butovse Václav Cír, který v šesti dvouhrách, ve kterých nastoupil, byl čtyřikrát úspěšný. Věříme, že hned v příštím kole, kdy se utkáme „o černého Petra“ s Bělohradem, uspějeme a výhra bude impulsem k záchraně... Do záchranných prací by se měl zapojit také Vašek Ševců, který má zkušenosti z vyšších soutěží.

A co napsat závěrem? Situace stolního tenisu v Kopidlně je vážná, nikoli však zoufalá... Nadále budeme hrát s hráči, které máme k dispozici. Jednáme s Milanem Pekárkem, který by se mohl vrátit do míst, kde s ping-pongem začínal, a byl by určitě posilou. Hlavně však je potřeba dostat do herny mládež. Podmínky pro náš sport mají v Kopidlně solidní. Zkuste o tom, vážení rodiče, popřemýšlet.

Jiří Machula

Přebor Kopidlno v kuželkách 2019.

Turnaj ovládl Vláš Kosina

Již 14. ročník Přeboru Kopidlno v kuželkách na 120 hodů sdružených proběhl v letošním roce na kuželně v Jičíně. Přeboru se zúčastnilo 16 borců. Ze zdravotních a osobních důvodů se omluvilo několik borců-kuželkářů. Přeboru Kopidlno se účastní hráči z Kopidlno a ti, kteří oblékají dresy kopidlenských mužstev v Turnaji neregistrovaných v Jičíně.

Turnaj začal menšími obtížemi s ovládním první dráhy. Ta nakonec musela být zrušena a každý měl pouze 90 hodů. Turnaj poprvé v historii ovládl výkonem 409 shozených kuželek Vláš Kosina (ČD Kopidlno). Druhé místo obsadil výkonem 394 shozených kuželek Milan Krulich (Magna Libáň). Třetí skončil výkonem 379 shozených kuželek Tomáš Jansta reprezentující Aveflor Budčeves. Michal Zikmund z Šavle týmu byl tentokrát čtvrtý. Pátý skončil Jarda Podzimek. O poslední místo byl také velký souboj. Rozhodly pouze dvě shozené kuželky ve prospěch Ládi Komárka. Takže černého Petra letos vyfasoval hlavní pořadatel Venda Brodský. Výkony a pořadí ostatních borců najdete v tabulce.

Přebor Kopidlno má stále větší úroveň, a tak se již všichni těší na 15. ročník. Tímto turnajem se kopidlenští kuželkáři rozloučili se sezónou 2018–2019 a již se připravují na příští sezónu.

Velké poděkování zaslouží MěÚ Kopidlno za podporu menšinového sportu. Poděkování patří též Vendovi Brodskému za skvělou organizaci celého turnaje.

Michal Zikmund

Účastníci turnaje. Stojící: Albrecht P., Komárek L., Rampas M., Krulich M., Boudný P., Zikmund M., Novák M., Procházka T., Tobiáš P., klečící: Chalupníček J., Brodský V., Jansta T., Jaroš J., Zajíc P., sedící: Kosina V., Podzimek J.

Konečné výsledky 2019:

pořadí	jméno	dráha						celkem
		1	2	1+2	3	4	3+4	
1.	Kosina Vladislav	0	153	153	129	127	256	409
2.	Krulich Milan	0	120	120	147	127	274	394
3.	Jansta Tomáš	0	127	127	137	115	252	379
4.	Zikmund Michal	0	128	128	124	121	245	373
5.	Podzimek Jaroslav	0	110	110	122	112	234	344
6.	Rampas Martin	0	120	120	107	116	223	343
7.	Procházka Tomáš	0	110	110	123	106	229	339
8.	Jaroš Jaroslav	0	119	119	130	84	214	333
9.	Albrecht Petr	0	101	101	118	98	216	317
10.	Chalupníček Josef	0	127	127	99	90	189	316
11.	Zajíc Pavel	0	123	123	95	93	188	311
12.	Boudný Jan	0	100	100	108	95	203	303
13.	Novák Miloslav	0	93	93	101	94	195	288
14.	Tobiáš Pavel	0	107	107	96	82	178	285
15.	Komárek Ladislav	0	98	98	73	99	172	270
16.	Brodský Václav	0	82	82	89	97	186	268
rekord dráhy:		150 V. Kosina 2015	153 V. Kosina 2019		151 J. Podzimek 2014	156 M. Krulich 2016		Celkem rekordy drah 609

Mlýnecké ryby opět vzbudily velký zájem

Pochmurné počasí, které panovalo první listopadový víkend, patřilo mezi to opravdu dušičkové. V Mlýnci byl ale na tyto dny naplánován výlov rybníka Zrcadlo. Již v pátek rybáři rybník „ustrojili“, aby se při sobotním rozbřesku mohlo začít.

Rybí úrody bylo jako každým rokem dostatek. Na hrázi byla možnost si výlovky hned nakoupit. A že je o mlýnecké ryby zájem, potvrdila dlouhá fronta, která se chvílemi tvořila. Koupit jste si tak mohli kapry, líny, amury, tolstolobiky, štiky, candáty i sumce.

Pod hrází se připravovaly ryby smažené. SDH Mlýnec a velká spousta dobrovolníků pomáhaly s pracemi s tímto souvisejícími. Ochutnat smaženého kapříka přišlo velké množství návštěvníků výlovu. V místní hasičárně pak byla možnost dát si něco na zahřátí – od čaje, kávy, svařáku až po něco ostřejšího, o nic nebyla nouze. Rybářům, kteří museli v tomto nevlídném počasí být v rybníce, byl připraven po oba dny teplý oběd včetně ještě něčeho dobrého „na zub“.

SDH Mlýnec děkuje tímto všem dobrovolníkům za jejich práci a věříme, že vám, návštěvníkům, naši „mlýneckí kapříci“ také chutnali, a budeme se těšit opět příští rok na viděnou. :)

(hl)

Fota: Nikola Lhotáková

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: KVC Kopidlno, Hilmarova 86, 507 32 Kopidlno, tel.: 776 080 190, e-mail: kopidlenskelisty@kopidlno.cz | redakční rada: Michaela Havelková (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gläserová Lebedová, Renata Holubová, Lenka Kropáčková, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Menclová, Ilona Pluhařová, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: TNM Print, Nové Město | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 13. 12. 2019 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 10. 2. 2020 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory příspěvateľů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vráceny peníze.